

VII. 6754—1246, mense maio, ind. IV.

*Despota Michaël Ducas donat Constantino Maliaseno monasterium
Hilarionis in Almyro.*

Χρυσοβούλλιος Τραφή τοῦ δεσπότη τοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Δούκα, ἥτις ἐγγράφει ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν χώραν τοῦ Ἀλμυροῦ μονῇ τῇ τοῦ κυροῦ Ἰλαρίωνος, ἥτις ἐτάχθη παρὰ τῶν κτητόρων εἰς μετόχιον τῆς Μακρινισίας καὶ Ὁξείας Ἐπισκέψεως.

Initium deest, folio e codice excisso.

Epigraphen habes in indice codicis. Uncis inclusa spectant ad historiam Maliasenorum.

[ἐπεὶ δὲ πολλάκις αἱ καιρικαὶ περιπέτειαι σφοδρότερον κινήσεισαι οὐκ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μένειν συγχωροῦσι τὰ πράγματα, τοῖς δὲ καθιστηκόσιν ἀνατροπὴν τινα προξενοῦσι καὶ σύγχυσιν καὶ τὰ τῆς τάξεως εἰς ἀταξίαν μεθιστώσι καὶ κίνησιν ἄλογον, ἣν ὅτε καὶ ἡ προκαθημένη τῶν ἄλλων ἀπασῶν πόλεων ἡ Κωνσταντινούπολις ἡ περιώνυμος τὸν οἰκεῖον εἶχε κόσμον, τὴν βασιλείαν ἀρχὴν δηλαδὴ, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκείας τάξεώς τε καὶ καταστάσεως ἦν, καὶ σεμνονομένη ταύτη καὶ ταῖς οἰκείαις ἄλλαις λαμπρότησιν ἀπανταχοῦ σχεδὸν ὑπῆρχε κρατεῖν καὶ τῷ τῆς δόξης ταύτης μεγαλείῳ πάντας ἔλκειν εἰς ἑαυτήν. ἐπεὶ δὲ περιεῖλε κύριος τὴν δόξαν αὐτῆς κρίμασιν οἷς οἶδεν ὁ πάντα κινῶν ὁπότε καὶ ὅπως βούλεται, καὶ οἱ κρατοῦντες ταύτης ἐξώσθησαν ἔξω που περιπλανώμενοι καὶ περιφερόμενοι, κατεμερίσθη μὲν ἄλλος ἄλλαχού, καὶ τόπον ἕκαστος ἔσχεν, ὃν ἡρετίσατο· εἰαὶ δ' οἵτινες αὐτῶν οὐδὲ προσέχον διὰ τέλους τὸν τῆς ὑποταγῆς φυλάξαι νόμον πρὸς τοὺς ἡδὴ κρατοῦντας καὶ στέργειν ὡς εἶκος τὰ παρ' αὐτῶν νομιζόμενα, ἀλλ' ἐκείθεν ἀπορραγέντες καθ' ἑαυτοὺς ὥσπερ ἐγένοντο καὶ τόπων ἐκράτησαν διὰ τὸ τῆς ἀρχῆς ὡς ἂν τις καλέσειεν σεσαλευμένον εἶτι καὶ ἀνυπόστατον, ἐντεῦθεν ὑπὸ τούτους ἐγγόνευσαν οὐκ ὀλίγοι καὶ τῶν ἐπὶ εὐγενείᾳ σεμνονομένων καὶ τοῖς ἐκ γένους ἀξιώμασι, μεθ' ὧν καὶ οἱ τοῦ ἀνδρός τοῦδε πατέρας, ὁ Κομνηνὸς ἐκεῖνος κύριος Κωνσταντίνος ὁ Μαλιασηνός, γαμβρὸς ὢν ἐπὶ αὐταδέλφῃ πρώτῃ κυρᾷ Μαρῖᾳ Κομνηνῇ τῇ Ἀγγελίνῃ τοῦ δεσπότη τοῦ ἐκείνου Κομνηνοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Δούκα, ὃς ἔκ τε τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ τῶν ἐξ ἐπιγαμβρίας τὰ

μεγάλα δυνάμενος παρ' αὐτῷ πλὴν εἶχε τὸν πλοῦτον καὶ πλείστην ἀφθονίαν ἐκ τε δὴ κτημάτων καὶ περιουσίας παντοδαπῆς. ὡς δὲ καὶ ἐδέησεν ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν Ἀλμυρὸν διακειμένη μονῇ τῇ τοῦ κῆρ Ἰαρίωνος ἐπονομαζομένη παρ' αὐτοῦ τυχεῖν ἀργυροβούλλου γραφῆς εἰς βεβαίωσιν καὶ ἐκπλήρωσιν ὧν ἐξηγήσατο, μεθ' ὑπερβαλλούσης ἔσχε καὶ τοῦτο τῆς χάριτος καὶ πλεον ἢ ὅσον ἦν ἀνήκον τοῦτω διδόναι ἀργυροβούλλου γὰρ δύναμιν ἔχον διὰ τε τῶν ὀξέων γραμμάτων καὶ τῆς ἄλλης σημειώσεως χρυσίνῃ βούλλῃ τετίμηται. ἤδη γὰρ παρὰ τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς τὸ τῶν δεσποτῶν ἀξίωμα ἔλαβε καὶ ὑπὸ ταύτην μὲν εἶναι κατηγγυήσατο εὐλαβηθεῖς, εἰ μὴ τι ἄλλο, τὸ γε δίκαιον ἴσως, μένειν δὲ κατὰ χώραν καὶ ὅπουπερ ἔφθη τοπαρχῶν. ἐντεῦθεν ἦν αὐτῷ καὶ τοιαῦτα ποιεῖν πρὸς τοὺς παρ' αὐτῷ μένοντας· ἀλλ' ἐπεὶ θεὸς εὐμενὲς ἐπὶ τὸ τῶν Ῥωμαίων γένος ἰδὼν φέρων παρέδωκε τῷ κρατίστῳ τουτῷ βασιλεὶ τὴν βασιλεύουσαν ταύτην ἐν πόλει καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ προτέρου καὶ προσήκοντος κατέστησε σχήματος, ἐκ τοῦτου λοιπὸν ἅπαντα κατὰ λόγον προβαίνει κτέ.]

... ὑπεμφαίνοντος ἀριθμοῦ. διὰ τοι τοῦτο καὶ ἡμεῖς τὰ καλὰ διτῶς διαπράττομεν ἐν ἐνὶ τῷδε χρυσοβούλλῳ ἡμῶν ὀρισμῷ. Ἰαρώς τε γὰρ καὶ εὐμενεστάτως περὶ τὸ τοῦ κῆρ Ἰαρίωνος μοναστήριον διακείμεθα καὶ Ἰαροὶ δοτῆρες τῆς ἐξ ἡμῶν αἰτηθείσης δωρεᾶς γινόμεθα τῷ πανευγενεστάτῳ Κομνηνῷ καὶ περιποθῆτῳ γαμβρῷ τῆς βασιλείας μου, κῆρ Κωνσταντίνῳ τῷ Μαλιασηνῷ. οὗτος προπεριεῖπε μὲν ἀνθρωποκρεπῶς καὶ προκατεῖχε τὸ τοιοῦτον μοναστήριον ὡς ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ κόντου ἐκείνου γεγενημένης πρὸς τὴν θείαν μου τὴν βασιλίαν, ὅπερ καὶ διακείμενον εἴρηται ὑπὸ τὴν περιοχὴν τῶν Ἀλμυρῶν κατὰ τὴν οὐτωσί πως λεγομένην τοῦ τροπαιοφόρου ἐπίσκεψιν, ἀφηρέθη δὲ τοῦτο ὕστερον ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπικρατούσης τῆς χώρας τῶν Ἀλμυρῶν λατινικῆς ἐξουσίας καὶ ἦν οὕτω μέχρι τοῦ νῦν. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ θεοῦ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐνίσχουσεν ἡμᾶς ἐξῶσαι μὲν τῆς ὑφ' ἡμᾶς ἐξουσίας τὸ Ῥωμαιοβόρον φύλον εἰς τῶν Λατίνων, ἐφελκύσαι δὲ πρὸς ἑαυτοὺς τὴν ὑπόνομον αὐτοῖς καὶ ὑπόφορον χώραν τοῦ Ἀλμυροῦ, προσῆλθεν ἡμῖν καὶ ἤτήσατο τὴν βασιλείαν μου ταύτην αὐτῷ τὴν δωρεὰν παρασχεῖν, τὸ δηλαδὴ ἐλευθερίαν πραγματεύσασθαι τῷ εἰρημένῳ μοναστηρίῳ τοῦ κῆρ Ἰαρίωνος καὶ πᾶσι τοῖς ὑποκειμένοις καὶ διαφέρουσιν αὐτῷ ἀκινήτοις δικαίοις καὶ τῆς δημοσιακῆς ἐξάξαι

φορολογίας και ὑποτελείας ἑμοῦ και ὑποδουλώσεως και ὑπὸ τὴν ἐφο-
 ρευτικὴν αὐτοῦ χεῖρα τάξει διεξαγωγὴν ἑμοῦ τε και κατοχὴν. πρὸς
 ταῦτα ἡ βασιλεία μου οὐκ ἀνένδοτος ὑπῆρξε τῇ τοιαύτῃ αἰτήσῃ τοῦ
 εἰρημένου Μαλιασηνοῦ, ἀλλ' εὐμενῶς τε και ἰλαροτρόπως προσηκα-
 μένη αὐτὴν διπλοποιεῖ τὰ καλά διὰ τῆς παρουσίας χρυσοβουλίου
 ἡμετέρας γραφῆς και γὰρ εὐδοκεῖ και δεσποτικῶς προστάσσει τοῦ
 εἶναι και ὀνομαζεσθαι ἀπὸ τοῦ παρόντος και εἰς τὸ διηνεκὲς τὴν
 διαληφθεῖσαν μονὴν τοῦ κῆρ Ἰλαρίωνος τοῦ λελεγμένου Κομνηνοῦ
 κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μαλιασηνοῦ και κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ
 και τοῦ μέρους αὐτοῦ ἐφορευτικῶς μετὰ πάντων τῶν δικαίων και
 προνομίων ἀβιῆς, ἀμπελώνων, χωραφίων, κηπῶν περιβόλων, ὕδρομο-
 λώνων και παντὸς ἑτέρου ἀκινήτου πράγματος και καλῶς διεξάγε-
 σθαι και θεοφιλῶς κατὰ τὸν φιλευσεβῆ τρόπον αὐτοῦ και φιλόκαλον
 ἐπὶ συστάσει τοῦ μοναστηρίου και εἰς τὸ κρεττοῦ προαγωγῇ και
 βελτιώσει και ἐπὶ καταμονῇ και διατροφῇ μονοτρόπων ἀνδρῶν, μὴ
 παρ' αὐτοῦ δὲ μόνον τοιοιτοτρόπως κατέχεσθαι, ἀχρὶς ἂν τοῖς ζῶσι
 συνεξτάζηται, ἀλλὰ και παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ περιποθήτου ἀνε-
 φιοῦ τῆς βασιλείας μου, τοῦ Κομνηνοῦ κυροῦ Νικολάου, πιστευομένου
 τῇ βασιλείᾳ μου τῆς πατρικῆς φιλοθείας και ἐναρέτου διαθέσεως
 κληρονόμου εἶναι, ὡς και τῆς τοῦ γένους διαδοχῆς ἑτέρου τινὸς
 προσώπου ἐπιχωρίου ἀλμυρωτικοῦ ἢ ἀλλοχώραου μείζονος τὴν τύχην
 ἢ ἥττονος, ἀρχοντεύοντος ἢ ἀρχοντευομένου, ἐκ γένους ἡμῶν οἰκειου-
 μένου, εἴτε και μὴ, μηδαμῶς μετέχειν ὀφείλοντος καθ' οἷονθήτινα
 τρόπον, ἐν οἰκῷ τινι χρόνῳ ἐπὶ τῇ ἀνατεταγμένῃ μονῇ και τοῖς ὑπ'
 αὐτὴν ἀνεῦ αὐτοῦ και μόνου τοῦ μέρους τοῦ Μαλιασηνοῦ ἐναστηρι-
 ζομένου και ἐνισχυομένου τῇ δυνάμει τῆς παρουσίας χρυσοβουλίου
 ἡμῶν γραφῆς. τοῦτο ἐν ἡ βασιλείᾳ μου ἐργάζεται τὸ καλὸν ἀμειβο-
 μένη τὸν ἄνδρα τῆς πρὸς ἡμᾶς εἰλικρινοῦς εὐνοίας αὐτοῦ και φιλοτιμίαν
 τὸ πρᾶγμα αὐτῷ ἐπιδαφιλεύουσα πολλῶν ἄξιον τυγχάνοντα τῶν εὐερ-
 γειῶν, οὐχ ὅτι μόνον εὐγενογενῆς πάντοθεν εὐρηται και γνησιογενῆς
 τυγχάνει τῇ βασιλείᾳ μου, οὐδ' ὅτι ἀρετῆς παντοίας ἀνάπλεως ἐστὶ
 και στρατιώτης ἄμα και στρατηγός, φρονήσει και ἀνδρείᾳ περιφρα-
 τόμενος, ἀλλ' ὅτι και πολλοὺς ἀγῶνας ἐν διαφόροις ἤνυσσε τοῖς και-
 ροῖς ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑφ' ἡμᾶς ῥωμαίτιδος γῆς και ἀνθρώπων ἐστίν,
 ἀνθ' ὧν ἄξιός πολλαῶν τυγχάνει τῶν ἀγαθῶν ἀμοιβῶν, και ταῦτα

μὲν περὶ τοῦτο, ἐπιθεωτεροποιούσα δὲ ἡ βασιλεία μου τὸ καλὸν
 ἐλευθερίαν ἐπιδαφιλεύει τῇ ἀναπεφωνημένῃ Ἰλαρωνύμφῃ μονῇ καὶ
 ἀτέλειαν πᾶσαν τῶν ἐπικειμένων αὐτῇ καὶ τοῖς διαφέρουσιν αὐτῇ
 παντοίοις ἀκινήτοις δικαίοις, ἀκροστιχικῶν τελεσμάτων περισταμένων
 εἰς ὑπέρπυρα εἴκοσι πρὸς τῷ ἐνὶ καὶ διμοίρῳ, ὡς ὑπεμνήσθη ἡμῖν,
 καὶ ὀρίζει καὶ περὶ τούτου διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου χρυσοβούλλου
 ὀρισμοῦ, ἵνα μὲν ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ
 διηνεκτεῖ χρόνους ἐλευθέρᾳ τε καὶ ἀκαταζήτητος ἡ τοιαύτη μονὴ
 ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου ἀκροστίχου καὶ παντὸς ἑτέρου δημοσίου φορολο-
 γήματος καὶ τέλους καὶ βάρους ἐξωτύπου ἢ ἐσωτύπου, ἐνεργουμένου
 ὄντων ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἄλμυροῦ ἢ ἐνεργηθησομένου ἐσούστεραν, σήμε-
 ρον ἐγνωσμένου εἴτε καὶ ἐπινοηθησομένου καὶ ἀνακόφοντος ἀδριον
 ἐξ ἐφευρεσινολίας τῶν δημοσιολατρώντων προσώπων, ἀκρατεῖν ὀφει-
 λούσης ἐπὶ τῇ μονῇ τοῦ κῆρ Ἰλαρίωνος καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν πάσης
 ἐπηρείας καὶ ὀχλήσεως δημοσιακῆς καὶ πρακτορικῆς, ἀπεντεῦθεν ἀθε-
 τουμένης καὶ χιουμένης παρὰ τῆς βασιλείας μου διὰ ταύτης τῆς ἡμεδα-
 πῆς χρυσοβούλλου προστάξεως. ὄθεν καὶ ἐπιφωνουόμεθα καὶ ἀσφαλῶς
 πᾶσι τοῖς τῶν δημοσίων τρόπον φανερώς ἢ κρυφίως ἐνδουομένοις τοῖς
 κατὰ καιρὸς δηλονότι πράκτορσι τοῦ Ἄλμυροῦ, τοῖς ἀπογραφεῖσι,
 τοῖς ἐκπρὸσωποῦσι, τοῖς κατεπάνω, τοῖς ἄρχουσι, τοῖς ἀπαιτηταῖς καὶ
 παντὶ ἑτέρῳ δημοσιολειτουργῶντι προσώπῳ πόρρω που εἶναι καὶ ἀφί-
 στασθαι τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν καὶ μηδεμίαν ἔχειν
 μετοχὴν ἐπ' αὐτῇ ἐκσφενδονουμένοις καὶ ἀποδιοκομπουμένοις ἐξ αὐτῆς
 τῇ ἰσχύϊ τοῦ χρυσοβούλλου ἡμῶν γράμματος, εἰ μὴ βούλοιντο, εἴπερ
 τι διαπράξαι τολμήσαιεν ἔξω τῶν ἐνταυθοῖ διατεταγμένων, βάρειαν
 ὀφίστασθαι τὴν ἐξ ἡμῶν ἀγανάκτησιν πρὸς τῷ καὶ ζημίᾳ ὑποπίπτειν
 ὑπερπύρων λιτρῶν δύο καταβαλλομένων εἰς τὸ ἡμέτερον βεστιάριον.
 τὰ μέντοι ὑπὲρ ἀκροστιχικοῦ τέλους ἀνήκοντα τῇ μονῇ, ὡς διείληπ-
 ται, εἰκοσιέν πρὸς τῷ διμοίρῳ ὑπέρπυρα δέχεσθαι ὀφείλοισι τοῖς
 κατὰ καιρὸς ἐνεργοῦσι τὴν χώραν τοῦ Ἄλμυροῦ ἐν καιροῖς τῶν
 λαγαριασμῶν διὰ σημειώδους ὁμολογίας τοῦ μέρους τοῦ Μαλιασηνοῦ,
 δηλούσης ἐαθῆναι τὰ τοιαῦτα νομίσματα ἀναπαίτητα. ἐπὶ τοῦτῳ
 γὰρ ἐπεβραβεύθη τῷ ἀναπεφωνημένῳ Κομνηνῷ τῷ Μαλιασηνῷ καὶ
 τῷ μέρει αὐτοῦ ὁ παρὼν χρυσοβούλλιος ἡμῶν ὀρισμὸς εἰς ἀσφάλειαν
 αἰωνίζουσαν καὶ παρ' ἡμῶν αὐτῶν φυλαχθησόμενος ἀπράθραυστος.

καὶ παρὰ τῶν μεθ' ἡμᾶς ἐπιληφόμενων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐξουσίας, ὡς ἂν κοινῶς ἕμα Ἰλαροδότην τὸν κοινὸν δεσπότην θεὸν ἐξομεν ἐν ταῖς κατὰ τὸν ἑβδοματιαῖον αἰῶνα τοῦτον ἀμοιβαῖς τῶν ἔργων καὶ ταῖς κατὰ τὸν ὄγδοον ἀποκειμέναις ἐκείνον τὸν μέλλοντα. γερονῶς κατὰ μῆνα μάϊον Ἰνδικτιῶνος τετάρτης τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑξακισιοστοῦ πενηκостоῦ τετάρτου ἔτους. ἐπαπολαύσουσιν ἐξουσίας καθολικῆς καὶ ἀναγγάρετοι μενοῦσι καὶ ἀνενόχλητοι ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ δημοσίου οἷ τε ἀμ.

Reliqua desunt, folio excisso.

VIII. 6775—1266, mense septembri, ind. X.

Despota Nicephorus Ducas Nicolao Maliaseno confirmat possessiones omnes monasterii Macrinittissae et donationem monasterii Hilarionis in Almyro factam a Michaele Duca Constantino Maliaseno.

Ἄργυρόβουλλον τοῦ οἴου τοῦ δεσπότητος Μιχαήλ τοῦ Δούκα, κυροῦ Νικηφόρου, τὸ δεσποτικὸν φοροῦντος ἀξίωμα.

Initium deest.

ἄφρονος τὸ ἄπειρον, ἀλλ' ἔδε θνήσκων ἢ μάλλον τῆς ᾧδε ζωῆς τὴν ἐκείσε ἀειζῶταν ἀνταλλάσσόμενος καὶ τῆς βροῦσης βασιλείας τὴν ἄρρευστον εἰσάγει πρὸς ἑαυτὸν τὸν οἶον Σολομῶντα φημί τὸν εἰρηνικώτατον καὶ γε τούτῳ πατρικῶς ἐπισκῆπτει θεῖον ἀνεγείραι νεῶν τῷ ὀνόματι κυρίου τιμῶμενον, οὐκ ἔλαττον τοῦτο σωτηρίας τεκμήριον ἠγησάμενος ὁ διοπτικώτατος καὶ ὁ σοφοῦ τοιοῦτου πατρὸς σοφώτατος γόνος τῆ ἀληθινῆς σοφίας, τῷ μόνῳ θεῷ δυνατῷ σεσοφισμένον οὕτω καὶ πεποικιλμένον ναὸν ἀνέδρυσεν. ἀρκεῖ δὲ καὶ τῷ τῶν χριστιανῶν ἡμῶν γένει ἢ πατρώα εὐσεβεία, ἢ ὁρθόδοξος πίστις, ἢ τοῦ Χριστοῦ ἐπωνυμία, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἰσχύσει σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, εἰ μὴ καὶ τὰς ἀρετὰς μετερχόμεθα καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν κατὰ τὸ γεγραμμένον. οὐκ ἔλαττον δὲ ἄρα εἶδος ἀρετῆς, ἄλλὰ καὶ τῷ θεῷ ἀρεστόν ἢ τῶν θεῶν τεμενῶν ἀνοικοδομή, ἐν οἷς δεξάζεται οὗτος, ἐν οἷς δοξολογεῖται καὶ ἀνομνεῖται τὸ αὐτοῦ ὄνομα.

ἀγαπᾷ γὰρ καὶ ἐν ναοῖς κατοικεῖν τοῖς ἡμετέροις ἔργοις ἀναπαύ-
 μενος. Ἐνθεν τοι κατὰ τὸν δαυιδικὸν λόγιον ὁ κατεσθίων ζῆλος τοῦ
 οἴκου τοῦ θεοῦ φθάνει καὶ πρὸς τὸν μακαριώτατον καὶ πανευγενέ-
 στατον Κομνηνόν, περιπόθητον θεῖον τῆς βασιλείας μου, κῆρ Κων-
 σταντῖνον τὸν Μαλιασηνόν, καὶ ναὸν ἐκ βάθρων ἀνεγείρει καὶ μονα-
 στῶν ἀγέλην ἐν μάνδρᾳ ταύτῃ τῇ περιφανεῖ συναθροίζει καὶ ὑπερ-
 εντυγχάνει θεῶ τῆς ἐκείνου σωτηρίας πανγνόχια πανημέρια, ἵνα καὶ
 θεός μεταλῶναιτο, μενοῦν γε καὶ οὐχ ἤμαρτε τοῦ κατὰ σκοπὸν, τοῦ
 κυρίου συνεργούοντος μᾶλλον τοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις ἀγαθὴν ὀρέγον-
 τος τὴν τελείωσιν, εἰργασταὶ τὸ καταδόμιον τῷ ἀνδρὶ καὶ μονὴν συν-
 εστήσατο ἐν τῷ τῆς Δημητριάδος θέματι, διακειμένην μὲν περὶ τὸ
 ὄρος τοῦ Δρόγγου, τιμωμένην δὲ ἐπ' ὄνομτι τῆς πανοπεράγνου μου
 θεομήτορος καὶ ἐπιλεγομένην τῆς Μακρινιτίσσης καὶ Ὁξείας Ἐπισκέ-
 φως, ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ ταύτην καθιδρόσας καὶ ὑπὸ τὴν
 μέγιστην τῶν ἐκκλησιῶν τεταχώς. ἐπεὶ οὖν ἐκεῖνος ὁ μακαριώτατος
 θεὸς τῆς βασιλείας μου, ὁ πανευγενέστατος Κομνηνός κῆρ Κωνσταν-
 τῖνος ὁ Μαλιασηνός, τὸν καθ' ἡμᾶς μετήλλαξε βίον καὶ πρὸς τὰς
 ἐκείθεν μετέστη σκηνάς, σεμνοπρεπῶς ἐνσοριασθεὶς ἐν τῇ τοιαύτῃ
 μονῇ, ὁ ἐκείνου οἶός, ὁ πανευγενέστατος Κομνηνός καὶ περιπόθητος
 ἐξάδελφος τῆς βασιλείας μου, κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, υἱός
 ὑπήκοος γενόμενος πατρὶ, ζῆλῳ καὶ αὐτὸς θεῶ ἐπικαμφθεὶς οὐ
 διέλιπε σπεύδειν ὀλοπροθύμως τὰ εἰς ἀνάγκισιν καὶ ἐκαύξησιν τῆς
 τοιαύτης πατριαρχικῆς γονικῆς αὐτοῦ μονῆς, οὐκ ἤρκει δὲ τούτῳ
 μόνον πρὸς ἅπαντα τὰ πατριαρχικά παρ' αὐτοῦ δευχθέντα τῇ βασι-
 λείᾳ μου ὑπομνήματα, ἀλλὰ καὶ ἡμετέρου ἐδεήθη συνασπισμοῦ, ὡς
 Νεεμίας τοῦ Ζοροβάβελ, παρ' ᾧν ἡ τοῦ Σολομωντείου ναοῦ ἀνέγερσις
 αὐθις ἐπανφκοδόμητο. τῷ τοι καὶ ὡς ἀργυρᾶν κορώνην κατὰ τὴν
 ποίησιν τὸν παρόντα ἀργυροβούλλιον λόγον τῆς βασιλείας μου ἐκο-
 ρέγομεν· οὗτος μὲν γὰρ ὁ περιπόθητος ἐξάδελφος τῆς βασιλείας μου,
 ὁ πανευγενέστατος Κομνηνός κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, εὐ ἔχοντα
 συνεστήσατο πράγματα, ἡμεῖς δὲ τούτοις καλλίστην παρέχομεν τὴν
 τελείωσιν καὶ τὸ ἀσφαλές καὶ ἀκόμαντον περικιοῦμεθα, ἔνθεν τοι
 καὶ διηριζόμεθα, ἵνα κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν πατριαρχικῶν ὑπο-
 μνημάτων, ναὶ μὴν καὶ τοῦ χρυσοβούλλου τοῦ ἀγίου μου ἀδθέντου
 καὶ πατρὸς τοῦ δεσπότη τοῦ γεγονότος πρὸς τὸν μακαριώτατον καὶ

περιπόθητον θείον της βασιλείας μου, τὸν πανευγενέστατον Κομνηνὸν
 κῆρ Κωνσταντῖνον τὸν Μαλιασηνόν, ἕνεκα της μονῆς τοῦ κῆρ Ἰαρίω-
 νος της καὶ διακειμένης ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἄλμουροῦ, ἥνπερ καὶ ὕστε-
 ρον τὴν τοιαύτην μονὴν ὁ δηλωθεὶς θεὸς της βασιλείας μου Κομνη-
 νὸς ὁ Μαλιασηνός καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Κομνηνός τῇ σεβασμίᾳ πα-
 τριαρχικῇ μονῇ της Μακριντίσσης προσεκύρωσαν τοῦ εἶναι καὶ κα-
 τέχθαι παρ' αὐτῆς εἰς μετόχιον. ὡσαύτως διορίζεται ἡ βασιλεία
 μου, ἵνα κατέχη ἅπαντα ἡ εἰρημένη μονὴ ἀπὸ τοῦ νότου καὶ εἰς τὸ
 ἀξίον, ἦγουν τὸ χωρίον τὴν Γρεποῦς τὴν ἐπάνω καὶ κάτω μετὰ τῶν
 προσκαθημένων ἐν αὐτῇ παροίκων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προ-
 νομιῶν αὐτοῦ, τὴν γῆν τοῦ Ἄμαρᾶ της Κολομβηνῆς, τὸν Ῥωτόν,
 τὴν Μέλισσαν καὶ τὸν τόπον τοῦ Καστρούτου, τὴν Λογγάν καὶ τὰ ἐν
 τῷ Βάλτιρ της Χρεποῦς μονόξυλα εἰς μετὰ τῶν ἀλιέων αὐτῶν. ὁμοίως
 ὀρίζει ἡ βασιλεία μου, ἵνα κατέχη τὸ πατριαρχικὸν μετόχιον αὐτῆς τὸν
 ἅγιον Ὁνούφριον μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ
 πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ τὴν ἀντιπέραν γῆν ἅπασαν
 τῶν Πολιτικῶν, τὴν ὑπόστασιν τοῦ βεστάρχου, τὴν ὑπόστασιν Ῥοθανθίνης,
 τὰς ἀλυκάς, τὴν Καλίτζαν καὶ τὴν Βασιλίδα, τὸ ὄδρομολικὸν ἐργαστή-
 ριον τοῦ ἁγίου Ὁνούφριου καὶ τὸ ἕτερον μολικὸν ἐργαστήριον τὸ εἰς
 τὴν Δημητριάδα διακειμενον πλησίον τοῦ Ναραϊδᾶ, τοὺς ἀμπελώνας
 καὶ τὰ χωράφια, ἅπερ κραταὶ ἐξωθεν τῶν ῤηθείων ὑποστάσεων ἐν
 τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ της Δημητριάδος, τὴν Κατούναν, τοὺς Βλάχους
 τοὺς προσκαθημένους ἐξωθεν της ῤηθείσης, πολλαχῶς σεβασμίας
 μονῆς της Μακριντίσσης μετὰ τοῦ Ἄσωμάτου τοῦ Κατακαλῶν
 μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν, τὴν Πλανητὴν καὶ
 τὸν τόπον της Βούκοβας καὶ τὸ ὄδρομολικὸν ἐργαστήριον μετὰ
 τῶν ἀμπελώνων καὶ κηπορίων τῶν περὶ της μονῆς, τὰ ἀμπέ-
 λια, ἅπερ κέκτηται ἐν τῷ Ἄλμουρῷ μετὰ τῶν οἰκημάτων αὐτῶν.
 ταῦτα πάντα τὰ λελεγμένα δωρεῖται ἡ βασιλεία μου διὰ τοῦ παρόν-
 τος ἀργυροβολλοῦ ὀρισμοῦ αὐτῆς τῇ προρηθείσῃ μονῇ τοῦ περικα-
 θήτου ἐξαδέλφου της βασιλείας μου, πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ κῆ-
 ροῦ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, ὡς κληρονόμου καὶ κτήτορος ὄντος
 αὐτῆς μετὰ πάντων, ὡς εἴρηται, τῶν διαφερόντων αὐτοῖς δικαίων
 καὶ προνομίων, καὶ διορίζεται, ἵνα κατέχη ταῦτα τὸ τοιοῦτον μονα-
 στήριον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ παρόντος καὶ μέχρι της παντός τοῦδε

συμπήξεως και ουστάσεως αναφαιρέτως, αναποσπάστως και ανακρω-
 τηριάστως και άνευ της οίασουν τελεσματικής δόσεως και πάσης
 άλλης δημοσιακής άχθηδόνος και συζητήσεως· δεσπόσει γάρ και κυ-
 ριαρχήσει τούτων άπάντων από του νυν και ές διηνέκειαν ή δηλω-
 θείσα μονή, και τας έξ αυτών προσόδους μονομερώς και άνεπικωλύ-
 τως άποκερδάγη και έσται τα δωρημένα τη τοιαύτη μονή ύπερ-
 τερα παντάκτα και άμέθεκτα από τε άγγαρίας, παραγγαρίας, φω-
 μοζημίας, χειροδεκατίας, καταθέσεως μιτάτων, δόσεως έξωτύπων,
 δόσεως γειμόρου, δόσεως μελισσανομίου, διανομής δουκικής και κα-
 τεπανικικής, ώφελείας καστροκτισίας, άπαιτήσεως πλωτίμων, άπαιτή-
 σεως νομίθρου και παντός οίουδήτινος ζημιωτικού και έπηρεαστικού
 κεφαλαίου, κών όποιώ άρα και καλοίτε θνόματι, νυν τε ένεργουμένου
 και έσδοτερον έπινοηθησομένου, και ού μεθέξει επί τούτοις άπασιν
 ούτε ο κατά χώραν πρακτορεύων κατά καιρούς, ούτε τις έτερος των
 δημοσιολεκτών ή των όποιονούν δημοσιακών μετερχομένων λειτουργ-
 ημα, ούτε αυτοί οί εκδουλεύοντες τα θρνεα της βασιλείας μου τολ-
 μήσουσιν εισελθειν έν αυτή και τοίς υπ' αυτην κτήμασι· πάντες γάρ
 οί τοιοῦτοι πόρρω που βαδιοῦνται πάντων των δσα έν τῃ παρόντι
 άργυροβούλλῳ λόγω της βασιλείας μου διεληφται, πόδες δε άνα-
 γραφών έκτραπήσονται τὸ παράπαν των τοιούτων άπάντων και μα-
 κράν αυτών άφέξονται· ού μη γάρ διέλθωσι κώποτε δι' αυτών, άλλ'
 αποθρέξουσι τούτων ώς οί επ' ανθράκων βάλειν άποδιδράσκοντας. εἰ
 γάρ και προϊόντος του χρόνου έπαύξεισ έν τούτοις μικρά εἴ τε μήν
 και μεγίστη γενήσεται, άλλά και ταύτην, δση άρα και εἴη, ή αυτη
 περιέφει έλευθέραν του παρόντος άργυροβούλλιου λόγου άρραγοῦς και
 παγίου διαφυλαχθησομένου. επί τούτῳ γάρ και έπωρέχθη τη δια-
 ληφθειση πατριαρχική γονική μονή του περικοθήτου εξαδέλφου της
 βασιλείας μου, πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ και κτήτορος, του Μαλια-
 σηνοῦ κοροῦ Νικολάου τη της Μακρινιτίσης της έπανομαζομένης
 'Οξείας Έπισκέψεως, γεγονός κατά τον παρόντα σεπτέβριον
 μήνα του εξακισχιλιοσεῦ έπτακοσιοσεῦ έβ-
 δομηκοστοῦ πέμπτου έτους της δεκάτης ενδι-
 κτιῶνος.

IX. 6765—1256, mense octobri, ind. XV.

*Patriarcha Arsenius profitetur monasterium Macrinittissas esse stauroregium
exemptum de potestate episcopi Demetriadis.*

† Ἰπόμνημα τοῦ πατριαρχοῦ κυροῦ Ἀρσενίου †.

Κακὸν ἢ ἀμέλεια καὶ πολλῶν αἰτία κακῶν, ἀλλ' οἷα τὰ ταύτης ἐκφόρια οὐκ ἀγεῖσθαι ἰσθόρηται καὶ ὡς ἀληθῶς οὐδέν τι χρηστὸν ἐκ τοῦ καταρροθμεῖν, τοῦτο δὲ καὶ σοφοῖς μὲν διεληπται καὶ αὐτὰ δὲ τὰ τῶν πραγμάτων ἡμελημένα βροῖσι διάτορον. πάραστιν ἐν αὐτοῖς τοῖς φροντίδαις ἐκτός καθορᾶν ἐναργῶς τὸ λεγόμενον οὐ περινενοημένον τι πρὸς καταμάθησιν, ἐν αὐτῷ, οὐδὲ περισκευμένον ἀπλῶς τῇ αἰσθήσει καταλαμβάνεται, τοῦτο μὲν οὖν τοιοῦτον καὶ τὸ τὸν ἀμβολιεργὸν ἄτησι παλαίειν σοφοῦ τῶν παλαιῶν γνωμάτευμα, εἰ δὲ καὶ σπουδῆς παρούσης καὶ μελέτης ἡμεριμνου καὶ συνεχοῦς, ὑπὲρ τοῦ κατορθωθῆναι τι τῶν ἐκαινετῶν, τὸ δ' οὐδ' οὕτως εὐχερῶς εἰς ἔργον προβαίνει, καὶ εἴ που τι καὶ ἀντιβαῖνον εἴη πολλῶν καὶ σθεναρῶν συμπράξεως δεῖται πρὸς τελεσφόρησιν, πολλῷ δὴ μᾶλλον κἀντεῦθεν, οὐ τῶν κακῶν ἐκκυλλεῖ τὰ τῆς ἀναβολῆς διαδραμεῖται, ἀλλὰ τῇ μὲν ἡμῶν μετριότητι περὶ τούτων οὕτω διαλαβεῖν εὐστόχως ἐγένετο, πράγμασι δ' αὐτοῖς ἔγνω ταῦτα τοιαῦτα. ἢ κατὰ τὴν ἐνορίαν Δημητριάδος ἢ ἐπὶ σταυροπηγίῳ μὲν πατριαρχικῷ καταπηχθεῖσα μονῆ, ἐπ' ὄνοματι δὲ δομηθεῖσα τῆς πανάγνου θεομήτηρος καὶ τῆς Μακρινιτίσσης ἐπιλεγομένη, ἔμαθεν αὕτη, ἐδάη, εἰς ἐπιστήμην ἦλθεν ἀκριβῆ, ὡς εἰ μικρὸν τι ἐνέδωκεν, εἰ βραχὺ τι ἀνέπεσεν, εἰ πρὸς ὀλίγον ὄκνος αὐτὴν ὑπέδραμεν, κίνδυνος καὶ πτώσις περὶ αὐτὴν καὶ ἐκ τοῦ πατριαρχικῆν ἀνυφοῦσθαι ταύτην, ὡς ἐστὶ καὶ ἀναγορεύεσθαι, μεταλλαγῆ τὴν ἐπισκοπικὴν τοῦ Δημητριάδος κλησὶν ὀνοματιζουσα. τίνα γὰρ καὶ ὅσα οἱ κατὰ καιροὺς ἀρχιερεῖς Δημητριάδος ὑπὲρ τοῦ ταύτην τὴν μονὴν σφετερίσασθαι ἠγωνίσαντο, καθάπαξ λίχον ὀφθαλμὸν ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐμενοῦν οὐδαμῶς ἠγείχοντο, μὴ περιβοήτου τοιοῦτου καλοῦ καλεῖσθαι μέτοχοι εἶδον ὄψος καὶ σεμνώματος μέγεθος ἠττηθέντες παντοῖοι ἦσαν πάντα κινουντες τρόπον, εἴ πως εἴροιεν τὸ ποθοῦμενον, ἀλλ' εἰς μάτην αὐτοῖς ὁ πόνος. παρὰ φαύλων τὰ διαβούλια, οὐδέν τῆς κενόσπουδίας αὐτῶν ἀπώναντο, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον ἀσφαλέστερα τὰ τῆς μονῆς

ἔθεντο· οἷς γὰρ ἡ μονὴ διενέξει·ς ἐκ τοῦ μέρους τῆς ἐπισκοπῆς Δημη-
 τριάδος ἔσχε καὶ πράγματα, τοῦτοις λαμπρῶς καὶ ἀναντιρρήτως πα-
 τριαρχικῆ ἀνεφάνη, καὶ τὸ ἐντεθῆεν διαναστάσα πατριαρχικοῖς τε κατω-
 χυρώθη ὑπομνήμασι τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, τοῦ τε κυροῦ Γερμα-
 νοῦ καὶ τοῦ κυροῦ Μανουὴλ καὶ πρὸ τῶν ὑπομνημάτων δὲ τούτων κατε-
 ξέτασιν ἀπειλήφει τοῦ μακαρίτου ἐκείνου δεσπότη κυροῦ Μανουὴλ, φέ-
 ρουσαν ἐπιγραφὰς καὶ ἄλλων μὲν ἀρχιερέων καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Δημη-
 τριάδος Νικολάου τοῦ Βλατετῆ τοῦ πρώτως ὑπὲρ τῆς μονῆς ἀμφιβαλόν-
 τος, καὶ παρίστησιν ἀριδῆλως αἰτη ἡ κατεξέτασις, ὡς ἡ μονὴ τῆς
 Μακρινιτίσσης πατριαρχικῆ καὶ ὁ Δημητριάδος ἀμετόχως ὑπὲρ αὐτῆς
 διενίστατο, ναὶ μὴν καὶ ὁ Δημητριάδος ἐπισκοπεύσας μετὰ τὸν Βλατετῆν
 Νεόφυτος δήλωσιν ἐγγραφον ἐξέθετο καὶ αὐτός, καὶ ὅπως ὁ Δημη-
 τριάδος οὐ μετέχει εἰς τὴν μονὴν ταύτην τῆς Μακρινιτίσσης, διασα-
 φεὶ ἀναφανδόν, πατριαρχικὴν εἶναι ταύτην ὁμολογῶν, καὶ ἔξεστι τῷ
 βουλομένῳ καθ' ἕκαστα τῶν δικαιωμάτων ἀναλέγεσθαι καὶ τὴν τούτων
 ἀναγνώριζειν δύναμιν καὶ γνωρίζειν, ὅπως ἡ μονὴ πατριαρχικῆ καὶ
 οὐδεμίαν μετοχὴν ὁ Δημητριάδος ἐν αὐτῇ κέκτηται, οὐ μόνον δὲ ἐν
 αὐτῇ, ἀλλ' οὐτε ἐν τῷ παραλαυρίῳ αὐτῆς τῷ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου
 Ὁνουφρίου· ὅτι γὰρ καὶ ὁ ὄσιος Ὁνουφριος πατριαρχικόν, τὸ γράμμα
 διατραναὶ τοῦ τῷ τότε καιρῷ τὰ πατριαρχικὰ ἐκείσε διέκοντος δίκαια
 Ἰωάννου διακόνου τοῦ Ἀττικοῦ τὸ διὰ τινὰ τοῦ Δημητριάδος παρεν-
 ὄχλησιν γεγονός, καὶ ἐμφέρεται περὶ τούτου καὶ ἐν τοῖς διειλημ-
 μένοις πατριαρχικοῖς ὑπομνήμασι καὶ ἀπλῶς, ὅτι πατριαρχικὰ καὶ τὸ
 τῆς Μακρινιτίσσης μοναστήριον καὶ τὸ τούτου μετόχιον, ὁ ὄσιος
 Ὁνούφριος, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν, ἀλλὰ φανεράν καὶ ὁμολογούμενον·
 ὅμως δ' οὐν καὶ οὕτως ἀναμφιβόλου καὶ πολλοῖς ἐν δικαιώμασι βε-
 βαίον τοῦ πράγματος, οὐδ' αὐθις μὴ καὶ πλείον ἐνοστηρίζαι τὰ τῆς
 μονῆς καὶ τοῦ παραλαυρίου αὐτῆς τούτου, οὐκ οὐν οὐδ' ὅπως οὐν δια-
 εβάλετο ὁ ὑπὲρ τούτων διάπυρον φίλτρον τρέφων, ὁ καὶ φυγὴν οὐχ
 ἤττον ἢ κατὰ σῶμα, εἰ μὴ καὶ μάλλον εὐγενέστατος ὁ Κομνηνός
 κερ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, τὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀγαπητὸν
 τέκνον· οὗτος γὰρ ἐπαινετὸν ζῆλον ἀναλαβὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοῦ
 μακαρίτου ἐκείνου Κομνηνοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μαλιασηνοῦ,
 ὅλην φυγὴν καὶ γνώμην ὅλην πνέει ὑπὲρ τῆς μονῆς ταύτης τῆς Μακρι-
 νιτίσσης καὶ τοῦ μετοχίου αὐτῆς, σπεύδει ὑπὲρ συστάσεως αὐτῶν

καὶ ἐπιδόσεως καὶ το ἀπαρενόχλητον καὶ ἀδιάσειστον τούτων ποθεῖ, καὶ πάντα πόνον ὑπὲρ τούτου ὑφίσταται, ἐπεὶ τοίγε καὶ ὁ μνημονευθεὶς τούτου πατήρ ὁ μακαρίτης ἐκείνος πάμπολλα ἔκαμε, πάμπολλα κεκοπίακεν ὑπὲρ τοῦ τὴν μονὴν καταστήσαι, ἀπλῶς φάναι, εἰς ὃ ἐστιν, ἀλλ' ἐξόν τοῦτο γνωσθῆναι ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς ἐμφερόμενον ὑπομνήμασιν· οὗτος δ' οὖν ὁ ἐν ἔργοις θεαρέστου πατρὸς θεαρέστος υἱὸς ὁ θεαρέστα καὶ βουλευόμενος καὶ διαπραττόμενος καὶ σπεύδων μὴ ἀπολείψαι τῆς πατρικῆς σπουδῆς ἐν τοῖς θεῶ διαφέρουσι, ποῖα τὴν ἡμῶν οὐ παρεκλήτερος μετριότητα, πόσα οὐ καθικέτευσεν οὐ περὶ τοῦ ἐπορευθῆναι μόνον τῇ μονῇ ταύτῃ καὶ ἡμεκαδὸν ὑπόμνημα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς τοῦ ἡγουμένου ἐκλογῆς καὶ τάξεως πολὺν παρεξέτεινε τὸν ἰκεσίον μετὰ θερμῆς καὶ ζεούσης ὁρμῆς ἠντιβόλαι, ἐξελεπάρη πέρασ τῆς ἰκεσίας ἰδεῖν. ἀλλ' οὗτος μὲν τοιαῦτα τὴν εἰς θεὸν ἀγάπην δεικνὺς τὴν αὐτοῦ, ἡ δὲ μετριότης ἡμῶν τῆς ἀγαθῆς προθέσεως ἀποδεξαμένη τὸν ἄνδρα καὶ τὴν αὐτοῦ θεαρέστον ἰκεσίαν πληροῦσα, τὸ παρὸν τῆς καθολικῆς ἐλευθερίας ἐκείθησιν ὑπόμνημα, δι' οὗ καὶ ἐν ἀγίῳ πνεύματι διορίζεται παντάπασιν ἐλευθέραν εἶναι τὴν τε ῥηθείσαν τῆς Μακρινεΐσεως μονὴν, καὶ τὸ ταύτης μετόχιον τὸν ἅγιον Ὀνούφριον ὡς πατριαρχικὰ καὶ ὄντα καὶ ἐς αἰεὶ ἐσόμενά τε καὶ ὀνομαζομένη κατὰ τὰ προσόντα αὐτοῖς δικαιώματα καὶ τὰ πατριαρχικὰ ὑπομνήματα τῶν πρὸ ἡμῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν. οὐδεὶς οὖν τῶν ἀπάντων εἴτε ἐκκλησιαστικὸς ἢ δημοσιακὸς ἢ συγκλητικὸς ἢ ἰδιωτικὸν πρόσωπον τολμήσει πώποτε δίκαιόν τι ἀνακαλέσασθαι ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς ὁ κατὰ καιροῦς Δημητριάδος ἐπίσκοπος λόγον ἔξει ἢ δικαιολογίαν τινὰ εἰς τὴν ῥηθείσαν μονὴν ἢ εἰς τὸν ἅγιον Ὀνούφριον· ἰδικωτέρῳ καὶ γὰρ λόγῳ ἀποπέμπεται ἡ μετριότης ἡμῶν τούτου, ὡς αὐτὸν ποτε τῶν ὀχλήσεων αἴτιον τῇ μονῇ. ταῦτα οὕτω διορίζεται ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἀπαράβαρα διατηρεῖσθαι βουλομένη εἰς διηνέκειαν, ἀφορισμὸν ἐπισείει τὸν ἀπὸ τῆς ζφαρχικῆς τριάδος κατὰ τῶν ἀθετησόντων τι τῶν διωρισμένων, ἀλλ' ὅτι μὲν ἀλλίσκονται τῷ ἀφορισμῷ οἱ ἀθετῆσαι τι τῶν ἐντεταλμένων πειραθησόμενοι ἴατωσαν τοῦτο αὐτοῖ. ἡ δὲ μετριότης ἡμῶν καὶ περὶ τῆς τάξεως καὶ ἐκλογῆς τοῦ ἐν τῇ μονῇ τῆς Μακρινεΐσεως προσετώτος ταῦτα διατοποῖ· ὅποταν ἡγουμένος τὸ χρεῶν λειτουργήσας πρὸς κύριον ἐκδημήσῃ, γινέσθω ἐκλογὴ προσετώτος ὑπὲρ πάντων τῶν

ἀδελφῶν μετ' ἐπισησεως καὶ τοῦ θεοφιλοῦς ἀνδρὸς τούτου, τοῦ εὐγε-
 νεστάτου Κομνηνοῦ, κυροῦ Νικολάου Μαλιασηνοῦ, τοῦ πλείστον ὄσον
 πατριαρχικὸν κεκτημένου ἔρωτα πρὸς τὴν μονὴν ταύτην καὶ τὰ αὐτῆ
 διαφέροντα· οὕτω γὰρ βούλεται ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα καὶ μετ' αὐ-
 τοῦ γίνηται ἡ τοῦ ἡγουμένου ἐκλογή· εἰς αὐτὸν γὰρ καὶ εἰς τοὺς
 ἀδελφοὺς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ μονῇ ἀνατίθῃσι τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ
 ἡγουμένου ἢ μετριότης ἡμῶν, καὶ χωρὶς εἰδήσεως καὶ ἀρεσκείας καὶ
 τούτου οὐ θέλομεν γίνεσθαι τὴν ἐκλογὴν, ἀλλ' οἱ μοναχοὶ πάντες
 καὶ ὁ Κομνηνὸς οὕτως ποιείτωσαν τὴν ἐκλογὴν, ὃν δ' ἂν κοινῶς
 ἀρεσθέντες ἐκλέξωνται, εἰ μὲν τύχη ἐν τοῖς ἐκείσε διάγων ὁ τῶν
 πατριαρχικῶν δικαίων ἐξάρχος, σφραγιζέτω αὐτὸν προεστῶτα κατὰ τὸ
 ἀνάκαθεν ἐκκλησιαστικὸν ἔθος εἰ δ' οὐ τύχη τότε εἶναι τὸν πα-
 τριαρχικὸν ἐξάρχον ἐν τοῖς ἐκείσε μέρεσι, ὁ ἐκλεγείς εἰς προστα-
 σίαν παρὰ τῶν μοναχῶν πάντων καὶ τοῦ Κομνηνοῦ τούτου, ὡς δια-
 τεύοπται, ἐπικρατεῖτω αὐτὸς οὕτως πάντα τὰ τῆς μονῆς καὶ τὴν
 μονὴν καὶ διεξαγέτω πάντα ὡς προεστῶς μέχρι καιροῦ τῆς ἐνδημίας
 τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου, οὕτως ὡς ἐμελλε διεξάγειν ταῦτα καὶ
 σφραγισθεὶς, ἀλλ' ὅτε ἐδημήσει ὁ ἐξάρχος, σφραγιζέσθω παρὰ τοῦ
 ἐξάρχου· ἀπλῶς γὰρ ὅπ' οὐδενὸς ἑτέρου σφραγισθήσεται ὁ τῆς Μα-
 κρινιτίσσης ἡγουμένος, εἰ μὴ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἢ μὴν τοῦ
 ἐξάρχου αὐτῆς. ἀνηνέχθη δὲ καὶ περὶ τοῦ καταταχθῆναι εἰς παρα-
 λαύριον τῆς Μακρινιτίσσης τὴν κατὰ τὴν ἐνορίαν τῆς ἁγιωτάτης ἐπι-
 σκοπῆς Βελεστίνου διακαιμένην μονὴν τῆς πανάγου θεοτόκου τὴν
 ἐπὶ σταυροπηγίῳ μὲν ταύτης τῆς ἐπισκοπῆς Βελεστίνου δεδομημένην,
 τοῦ κυροῦ Ἰλαρίωνος δὲ λεγομένην. ἐπεὶ τοίνυν τοῖς ἔχουσιν αὐτὴν
 θελητὸν ἐστὶ μετόχιον ὑποθεῖναι αὐτὴν εἰς τὴν μονὴν τῆς Μακρινι-
 τίσσης, διορίζεται καὶ τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν οὕτω γενέσθαι καὶ
 καταταχθῆναι ταύτην τὴν μονὴν τοῦ κυρ Ἰλαρίωνος μετόχιον τῆς
 Μακρινιτίσσης· κανονικὸν γὰρ καὶ τοῦτο καὶ δίκαιον, πλὴν ὁ ἐπί-
 σκοπος, οὐ ἐπὶ σταυροπηγίῳ ἢ μονῇ, ἐχέτω ἐν αὐτῇ τὴν ἀναφορὰν
 αὐτοῦ καὶ τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ κανονικόν. ἐφ' ἅπασιν οὖν τούτοις
 ἐγεγόνει τῇ διειλημμένῃ μονῇ τῆς Μακρινιτίσσης καὶ πάσαις τοῖς
 αὐτῇ διαφέρουσι τὸ παρὸν ὑπόμνημα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς διη-
 νεκὴ ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς πέντε καὶ
 δεκάτης ἐπιγεμήσεως τοῦ ἑξακισχιλίου αὐτοῦ ἑπτα-

κοσιοστοῦ ἑξήκοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τῇ αὐτοχείρῳ ὀπογραφήν ὀποσημηναμένην ἢ μετριότης ἡμῶν καὶ τὴν συνήθη βούλλαν κάτωθεν ἀπῆρρησεν.

Pasini, p. 333.

X. 6780—1272, mense iulio, ind. XV.

Patriarcha Iosephus confirmat auream bullam imperatoris Michaeli Palaeologi de possessionibus monasterii Macrinitisae.

Ἰπόμνημα τοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωσήφ τ. α'.

Μεγαλογενοῦς δ' ἄρα φυχῆς, μάλλον τῶν ἄλλων μεγαλεπήβολον νόημα καὶ τὸ μεμνησθαι τῆς διαμονῆς τῶν μενόντων καλῶν τῶν τε κυρίως τὸ μόνιμον εὐχότων καὶ οἷς ἐνταῦθα τὸ ἀτίμιον κατωνόμασται καταχρηστικῶς μετασχοῦσι μὲν ἐκείθεν ἐκ τῶν αἰωνίων τῆς κλήσεως, προξενοῦσι δ' ἐντεῦθεν ἐκ τῶν ἐπικήρων τοῖς ἐφειμένοις τῆς ἀγαθοῦ ἀπολαύσεως· διὰ γὰρ τῆς ἐργασίας τῶν παρόντων κατὰ θεὸν χρηστῶν τῆς μετουσίας τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαβομεν, οἷς δεῖ καὶ Ὡσηε' οἰσω αὐτοὺς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν ἐπροφήτευσε, καὶ οὐδ' οἰσω αὐτοὺς ἐν τόξῳ οὐδὲ ἐν βόμφαλῳ, οὐδὰ ἐν ἄρμασιν. ἐπεὶ γοῦν καὶ τόδε τὸ κάλλιστον καὶ κατ' ἄμφω τρισευγενὲς γένος φημί, τὸ κάλλιστον ζεύγος, ὃ τε περικόθητος γαμβρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἀγαπητὸς κατὰ κόρπον υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κδρ Νικόλαος Κομνηνὸς Μαλιασηνὸς ὁ Ἄγγελος, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ, περικόθητος ἀνεψία τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι γνησιωτάτη θυγάτηρ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κυρὰ Ἄννα Κομνηνὴ Δοῦκαινα Παλαιολογίνα ἢ Μαλιασηνὴ, μεμνημένοι τῆς μακαρίας τῶν μενόντων ἀγαθῶν κληρονομίας καὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς ἐπιμονῆς τῶν κατὰ κόσμον χρηστῶν ἔργων αὐτῶν κερδῆσαι τὰ τοῖς ἀθανάτοις χρηστὰ ἐπισπεύδουσι κἀντεῦθεν θεῖον χρυσόβουλλον λόγον τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος καθικέτευσαν παρασχεθῆναι τοῦτοις τῇ γονεῖθεν καὶ ὡς κτήτορα προσοῦση τοῦτοις σεβασμῆ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς Μακρινιτίσεως, ἐπ' ὀνόματι μὲν τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος, ἢ τὸ ἐπώνυμον ἢ Ὁξεία Ἐπίσκοπος, κατὰ δὲ τὴν Δημητριάδα καὶ τὸ ὄρος τοῦ Δρόγγου διαχειμένης, ἐν' εἶεν τὰ προσόντα τῇ τοι-

αὐτῆ πατριαρχικῆ μονῆ κτήματα, μετόχιά τε καὶ αὐτοῦργια, ἔτι δὲ
 χωρία καὶ λοιπὰ παντοῖα δίκαιά τε καὶ προνόμια πάντα παντελῶς
 μόνιμα, ἀδιάσειστα, ἀναφαίρετα, πάσης καὶ παντοίας ἐνοχλήσεως καὶ
 οἰασδήμιος διασιζέως δημοσιακῆς ἀνώτερα πάντα καὶ ἐλεύθερα,
 ἐπεὶ ταῦθ' οὕτω καὶ οὕτω τὰ τοιαῦτα γέγονασι διὰ θεοῦ βασιλικῶ
 χρυσοβούλλου λόγου πάντα ἀνενόχλητα καὶ ἀδιάσειστα, ἀτάραχά τε,
 ἀπερικλόνητα καὶ ἀνεπηρέαστα, δι' ἃ δῆτα καὶ ὑπομνήματος ἀκο-
 λούθως τοχέειν ἐδεήθησαν τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἡ μετριότης ἡμῶν,
 προσηκαμένη τὴν αἰτησὶν ταύτης τῆς κατὰ θεὸν καλλίστης τρισευ-
 γενοῦς συζυγίας καὶ τοῦ θεαρέστου σκοποῦ ταύτην ὑπεραποδεξαμένη
 καὶ εὐλογήσασα, τὸ παρὸν ὑπόμνημα ἐγχαράττει, δι' οὗ δῆτα καὶ ἡ
 μετριότης ἡμῶν ἐν ἀγίῳ παρακελεύεται πνεύματι τῆ δοθείσῃ ταύτῃ
 παρὰ τοῦ παναγίου πνεύματος ἐξουσία καὶ χάριτι, συνωδᾶ τῷ προ-
 βάντι σεπτῷ βασιλικῷ χρυσοβούλλῳ λόγῳ, διατηρεῖσθαι καὶ διαφυ-
 λάττεσθαι παντελῶς τὰ εἰρημένα ἤδη κτήματα, μετόχιά τε καὶ
 αὐτοῦργια, ἔτι δὲ χωρία καὶ λοιπὰ παντοῖα δίκαιά τε καὶ προνόμια
 τῆς ῥηθείσης σεβασμίας πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Μακρινιτίσεως,
 ἧτις γονικόθεν πρόσεσι τοῖς διαληφθεῖσιν εὐγενεστάτοις, τῷ τε πε-
 ριποθῆτῳ γαμβρῷ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἀγα-
 πητῷ κατὰ κόριον υἱῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος κυρῷ Νικολάῳ Κομ-
 νηνῷ Μαλιασηνῷ τῷ Ἀγγέλῳ, καὶ τῇ συζύγῳ αὐτοῦ, γνησιωτάτῃ
 κατὰ κόριον θυγατρὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κυρᾷ Ἄννῃ Κομνηνῇ
 Δουκαίνῃ Παλαιολογίνῃ τῇ Μαλιασηνῇ, καὶ ὡς κτήτοροι αὐτοῖς ἀνα-
 φανεῖται διαφέρει γνησιως, ἃ δὴ ταύτης τῆς μονῆς κτήματα καὶ λοιπὰ
 προνόμιά τε καὶ δίκαια ἔχουσιν οὕτως· πάντα τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς
 Δημητριάδος καὶ τῆς Δροανουβαίνης προσόντα δίκαια καὶ προνόμια τῇ
 τοιαύτῃ μονῇ πατριαρχικῇ τῆς Μακρινιτίσεως, διὰ τε ἀμπελώνων, χωρα-
 φίων, γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς, μολικῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν προσκα-
 θημένων ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπων, πρὸς δὲ συνηρίδμηται τούτοις καὶ ὁ
 ἅγιος Ὀνούφριος μετόχιον τῇ τοιαύτῃ πατριαρχικῇ μονῇ λογιζόμε-
 νον, πρόσεσι ταύτῃ καὶ ἡ ἀνετος ἀράσιμος γῆ ἢ ἐγχωρίῳ γλώσσῃ
 Καλίττας ὀνομαζομένη· συνάπτεται ταύτῃ καὶ τὸ χωρίον ἢ Κροκοῦς
 μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων καὶ τῶν δύο μονοξύλων
 αὐτοῦ καὶ τῶν ἀλιέων, χωραφίων, ἀμπελιῶν καὶ τῆς νεμομένης παρὰ
 τῆς τοιαύτης μονῆς γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς ἕως τῆς Ζειδαρορράχης.

οὐκ ἐκτὸς τῆς συντάξεως τούτων ἐστὶ καὶ τῆ ἐποικίᾳ διαλέκτῳ τοιοῦτο-
τρόπως ἢ Κάπραινα λεγομένη μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων
αὐτοῦ καὶ πάσης τῆς περιοχῆς αὐτοῦ καὶ διακρατήσεως· συνηριθμῆται
τοῖς λοιποῖς μετοχίοις τῆς διαληφθείσης πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Μα-
κρινείσεως καὶ ὁ ἅγιος Δημήτριος τὸ πλησίον διακείμενον τῆς Μεγά-
λης μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ γῆς ἀροσίμου
πάσης αὐτοῦ· πρὸς τούτοις καὶ τὸ μετόχιον τὸ τοῦ κῆρ Ἰαρίωνος
κεκλημένον καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἄλμυροῦ διακείμενον μετὰ τῶν
ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ τῶν
προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ μολικῶν ἐργαστηρίων. ἔτι τὰ
περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐξ ἀγορασίας ἀμπέλια ἐν τῷ τόπῳ τοῦ
Μορίβορι· τὰ ἀπὸ προσενέξεως τινῶν φιλοχρίστων ἀνδρῶν περιελθόντα
τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀμπέλια ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ τοῦ Ἄλμυροῦ· οὐ
διδόταται τῇ καταριθμῆσει τούτων καὶ τὸ ἐν τῷ ὄρει τῆς Ζαγοράς
διακείμενον ἀγρίδιον τῆς Κυρακαλῆς μετὰ τῶν ἐκείσε προσκαθημέ-
νων ἀνθρώπων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, μάλ-
λον δὲ καὶ τὸ ἐπιλεγόμενον ἢ Ῥάσουσα ὡς μετόχιον τῇ τοιαύτῃ σε-
βασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς Μακρινείσεως ὑπόκειται· πρὸς τούτοις
ἄκασι καὶ ἡ ἀπερριμένη ἐκείσε μονῇ τοῦ τιμίου Προδρόμου· πάντα
δὴ τὰ τοιαῦτα κτήματα καὶ μετόχια, προνόμια τε καὶ δίκαια ἀναφ-
αίρετα καὶ ἀναπόσπαστα παντελῶς ἔξει ἡ πολλάκις ἐγγαρχαθεῖσα
πατριαρχικῇ μονῇ τῆς Μακρινείσεως ἀδιάσειστα τε, ἀπερικλόνητα,
ἀτάραχά τε καὶ ἀνεπηρέαστα, ἐφ' ᾧ καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ
χώρᾳ κατὰ καιροῦς κεφαλατικέοντες, οἱ τὴν δοουκίην ἀνεξωσμένοι
ἀρχὴν, οἷς τε ὁ ἀπογρῆφικὸς ἐγκεχειρίσται κάλαμος, καὶ πάντες ἄλλοι
κοσμικοὶ διενεργηταὶ καὶ συζητηταὶ, κἂν οἰασθήτινος τόχης καὶ
ἀξιώματος εἴησαν, ὑφείλουσι διατηρῆσαι καὶ διαφυλάξαι τὰ διαλη-
φθέντα κτήματα, χωρία τε καὶ μετόχια πάντα καὶ λοιπὰ δίκαια καὶ
προνόμια τῆς λεχθείσης σεβασμίας πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Μακρι-
νείσεως, τούτέστιν τὰ ἐν τῇ χώρᾳ Δημητριάδος καὶ Δρουνοουβαίνης
προόντα δίκαια καὶ προνόμια ταύτῃ διὰ τε ἀμπελώνων, χωραφίων,
γῆς ὄρεινης καὶ πεδινῆς, μολικῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν προσκαθη-
μένων ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπων, ὁ ἅγιος Ὀνούφριος, ἢ τῆς Κυρακαλιτσῆς
ἐπονομαζομένη ἀνετος ἀρόσιμος γῆ, χωρίον ἢ Κροπούς μετὰ πάντων
τῶν δικαίων καὶ προνομίων, τῶν δύο μονοξέδλων αὐτοῦ καὶ τῶν

ἀλιέων, ἀμπελιώνων καὶ τῆς νεμομένης παρὰ τῆς τοιαύτης μονῆς γῆς
 ὄρεινης καὶ πεδινῆς ἕως τῆς Ἀειδαροράχης, χωρίον ἢ Κάπραινα
 μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ πάσης τῆς πε-
 ριοχῆς αὐτοῦ καὶ διακρατήσεως, μετόχιον ὁ ἅγιος Δημήτριος τὸ δια-
 κείμενον πλησίον τῆς Μεγάλης μετὰ τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ
 ἀνθρώπων καὶ ἀροσίμου πάσης γῆς αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπονομαζό-
 τοῦ κῦρ Ταρίωνος τὸ διακείμενον ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀλμοροῦ μετὰ
 τῶν ἀμπελιώνων καὶ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ καὶ
 τῶν προσκαθημένων ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ μυλικῶν ἐργαστηρίων,
 τὰ περιελθόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἐξ ἀγορασίας ἀμπέλια ἐν τῷ τόπῳ
 τοῦ Μορίβορι, τὰ ἀπὸ προσενέξεως τινῶν φιλοχρίστων ἀνδρῶν περιελ-
 θόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀμπέλια ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ τοῦ Ἀλμοροῦ,
 τὸ ἐν τῷ ὄρει τῆς Ζαγοράς διακείμενον ἀγρίδιον τῆς Κυρακαλῆς
 μετὰ τῶν ἐκείσε προσκαθημένων ἀνθρώπων καὶ πάντων τῶν δικαίων
 καὶ προνομίων αὐτοῦ, μετόχιον τὸ ἐπιλεγόμενον ἢ Πάσουσα, πρὸς
 τοῦτοις καὶ ἡ ἐκείσε ἀπερριμένη μονὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου. ταῦτα
 δὴ πάντα πάντη καὶ παντελῶς ἀδιάσειστα, ἀνεπηρέαστα, ἀκαταζή-
 τητα καὶ παντοίας ἐξουσείας ἀμέτοχα καὶ ἐλεύθερα, εἰ μὴ βού-
 λεται ὁ κατὰ τι διασείσων τὴν διαλαμβανομένην πατριαρχικὴν μονὴν
 τῆς Μακρινεΐσεως ἢ ἐνοχλήσων τοῖς ὑπ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν πάσι
 καὶ πανταχοῦ δικαίοις καὶ προνομίοις αὐτῆς καὶ ὅλως τολμήσων
 ἐπιχειρῆσαι πρὸς ἀνατροπὴν ἢ ἀθέτησιν οἰανδήποτε τῶν θεοσπι-
 σμένων ἐν τῷ θείῳ χρυσοβούλλῳ λόγῳ τοῦ κρατίστου καὶ θεοστε-
 φοῦς ἀγίου μου αὐτοκράτορος ἢ τῶν πρὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν
 τῷδε τῷ ὑπομνήματι γραφέντων καὶ κυρωθέντων, οὐ μίαν ὁ τοιοῦτος
 ὑπόκειται καταδίκην καὶ κόλασιν, ἀλλὰ πολλαπλὴν, ὡς πολλαπλῶς
 ἁμαρτῆσαι φιλονεικήσας καὶ ἀνόσια πλημμελήματα σπεύσας ἐργάσα-
 σθαι, καὶ πρῶτα μὲν πειραθήσεται καταδίκης τῆς παρὰ τῶν ἀγίων
 καὶ θεοφόρων πατέρων συνοδικῶς πολλάκις ἐκφωνηθείσης ἐπιτιμή-
 σεως τοῦ φρικώδους ἀφορισμοῦ, ὡς τὰ τῷ θεῷ διὰ τῆσδε τῆς
 μονῆς προσαχθέντα καὶ προσκυρωθέντα θεοφιλῶς ὁ τοιοῦτος ἀθε-
 μίτως πειρώμενος ἀποσκάσαι καὶ τὰ τοῖς ἱεροῖς ἀνατεθειμένα κοινῶ-
 σαι φιλονεικῶν, δευτέρως δὲ δικαίας βασιλικῆς ἐπεξελεύσεως καὶ
 παιδεύσεως ἀγανάκτησιν καὶ ὀργὴν ἐαυτῷ προξενήσει ὡς τῶν θείων
 βασιλικῶν χρυσοβούλλων λόγων ἀθετητῆς, καὶ τρίτον τὰς παρὰ τῆς

ἡμῶν μετριότητος ἀράς ἐπισκιάσεται ὡς τῶν ἡμετέρων παρεγγυήσεων καταφρονητής, καὶ τελευταίον πάντων, ὃ καὶ πρῶτον ὡς μέγιστον ὄλων, τὸν παντοδύναμον κῆριον φοβερῶς ἐπεντρανίσει διανιστάμενον καὶ διεκδικουντα τὰς ἐκ παραβασίας ἐπληρημένας δίκας αὐτοῖς, ὅπως ἵνα μὴ γένοιτό τινα τῶν Χριστιανῶν πώποτε. ἀπεύχεται γὰρ τοῦτο παντάπασιν ἢ μετριότης ἡμῶν, ὀφείλουσιν ἅπαντες διατηρῆσαι τὰ [γεγραμμένα πάντα]
 τὸν θεὸν πλουταύοντες ἴσως ἐπ' αὐτοῖς ἐπιβλέποντα, τὰς τῶν ἀγίων πατέρων φρικτῶδεις ἐπιτιμήσεις ἐκφεύγοντες τοῦ ἀφορισμοῦ καὶ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς εὐλογίας κερδαίνοντες τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἥτις καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα ταύτης συνιδὸν τῷ προβάντι σεπτῷ βασιλικῷ χρυσοβούλλῳ λόγῳ ἐπώρεξε δι' ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν, ἀπολοθὲν κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς πεντεκαίδεκάτης ἰνδ. τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ἔτους.

XI. Sine anno, mense decembri.

Patriarcha Iosephus tuetur iura monasterii Novae Petrae.

Σιγίλλιον τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωσήφ.

Τὸ διάφορον τῶν ὑποθέσεων διάφορος παρασκευάζει καὶ τὰς γραφὰς, πλὴν οὐ παρ' ἄλλου τε καὶ ἄλλου παρέχονται, παρὰ δὲ τοῦ αὐτοῦ, εἴθ' ὅτι τῷ χρόνῳ διαρκέσας ἤρκεσε καὶ τοσαύτας τοῦτο ἐξενεγκεῖν, εἴθ' ὅτι καὶ περὶ τὸν ἄνδρα φιλοτιμότερος φαινόμενος πλείστας προσήγαγεν αὐτῷ τὰς λύσεις τῶν ζητημάτων, ὅπως ἂν πάντως διετελέθη καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τὸν τρόπον τοῦτον. τὸ γοῦν παρὸν γράμμα διαλαμβάνει περὶ τῆς μονῆς, ἣν ἀνήγειρεν εἰς ὄνομα τοῦ τιμίου προφήτου καὶ προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας ὁ τοιοῦτος περιπόθητος ἀνεψιὸς τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Κομνηνός κύρ Ἰωάσαφ ὁ Μαλιασηνός καὶ ἡ περιπόθητος ἀνεψιὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Κομνηνῆ κυρὰ Ἀνθούσα Παλαιολογινα ἢ Μαλιασηνῆ, ἣ ποτὲ μὲν τοῦτου σύζυγος, ὀπηνίκα κατὰ κόσμον ἦσαν διάγοντες καὶ τὸν γάμον προσεπαινοῦντες, γὼν δὲ καὶ ἀδελφῆ τοῦτου κατὰ Χριστὸν χρηματί-
 ζουσα, ἠγίκα τὸν μοναδικὸν ἀμφότεροι κατησπάζαντο βίον, νομφουθέντες τῷ καθάρῳ νομφίῳ Χριστῷ, καὶ διαλαμβάνει περὶ ταύτης, ὡς

περί γυναικείας μονῆς, ἔπερ ἀληθὲς ὄν πρότερον νῦν ἐτέρως ἔχον εὐρίσκεται. ἀνδρῶα γὰρ ἄρει καθίσταται μεταμειφθεῖσα τῇ θελήσει τῶν κτητόρων αὐτῶν, ὃ δῆτα καὶ ἐπιβεβαίωσι καὶ μένειν οὕτω θεωρεῖται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ γεγονός αὐτῷ χρυσόβουλλον τοῦ θειοτάτου βασιλέως τῶν ἄλλων ἀπολοθὲν ὑστερον. *Conditor codicis haec addiderat.*

Παραينوῦμεν ἅπασιν τοῖς τῷ παρόντι ἡμῶν σιγιλλῷ ἐντοχάνουσιν, ἄρχουσι πολιτικοῖς καὶ ἐκκλησιαστικοῖς προσώποις, μηδένα τῶν ἀπάντων καινοτομίαν ἢ βλάβην ἢ τὴν τυχοῦσαν ἐπήρειαν ἐπενεγχεῖν τῷ ἐν τῷ ἄρει τῆς Δρουανοβαίνης ἐν τόπῳ τῷ καλουμένῳ τοῦ Ἄρχοντίτζη ἔγγιστα τοῦ μικροῦ Πλιασίου καὶ τῆς Φερράς ἐκ βάρων ἀνεγερθῆσομένην θείῳ σηκῷ ἐπὶ ὀνόματι τοῦ τιμίου προφήτου προ[δρόμου]¹⁾ γαμβροῦ τοῦ κραταίω καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Κομνηνοῦ Δούκα Ἀγγέλου, κυροῦ Νικολάου τοῦ Μαλιασηνοῦ, καὶ τῆς εὐγενεστάτης συμβίου αὐτοῦ Κομνηνῆς Δουκαίνης κυράς Ἄννης τῆς Παλαιολογίνης ἢ ταῖς μελλούσαις προσκαθῆσθαι ἐν αὐτῷ μοναχῆς ἢ τοῖς διαδόχοις καὶ κληρονόμοις τοῦ δομητοροῦ χάριν εἰσπράξεως κανονικῆς ἢ τοῖς αὐτῷ διαφέρουσιν ἢ τοῖς κτήμασι τοῦ ναοῦ· χρὴ γὰρ τὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἱερουργουῦντα ἱερέα τὴν πνευματικὴν ἀκολουθίαν ἀνεμποδίστως ποιεῖσθαι καὶ μὴ τινὰς ὀχλήσεις τῶν κοσμικῶν ἐπήρειῶν δέχεσθαι, ἀλλ' ἄνετον διαφυλάττεσθαι καὶ ἀνεπηρέαστον διατηρεῖσθαι τῶν βιωτικῶν περιστάσεων ἐκ τε τῶν ἄλλων καὶ αὐτοῦ τοῦ κατὰ χώραν ἀρχιερέως μηδαμῶς ἐνοχλεῖν τοῖς πατριαρχικοῖς δικαίοις ὑφείλοντος ἢ εἰσερχεσθαι ἐν αὐτῷ χάριν τῶν φοχικῶν σφαλμάτων ἢ ἀνακρίνειν τὰς ἐν αὐτῷ προσκαθημένας τὸ σύνολον μοναχὰς, ὡς τοῦ ναοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν πάντων κινητῶν καὶ ἀκινήτων ἀνακειμένων τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. ὅσοι τοίνον τῇ ἐγγράφῳ ἡμῶν παρεγγυήσαι ἐντοχάνατε στατητοὶ τε λαοῦ καὶ καθηγηταὶ θείων καὶ ἱερῶν ἐκκλησιῶν, εἴτε καὶ τὴν τῶν ἐξάρχων παρ' ἡμῶν ἀναδεγμένοι φροντίδα ἢ ὡς εἶκος ἐν ἐτέραις ἐκκλησιαστικαῖς διακονίαις ἀποστελλόμενοι τύχοιτε, εἰς ἐκπλήρωσιν ταύτης διανάστητε καὶ μηδεμίαν ἐπήρειαν κατατολήσητε ἢ ζημίαν ἢ βλάβην ἢ καινοτομίαν ἢ ἀπαίτησιν λόγῳ συνηθειῶν ἢ κανονικοῦ ποιῆσασθαι, τῇ ἐπιδείξει μόνῃ ἀρκοῦμενοι τοῦ παρόντος σιγιλλοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἐγγράφῃ καὶ σφραγισθὲν ἐπεδόθη μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ.

Reliqua desunt.

¹⁾ *Excissae sunt lineae tres.*

XII. 6780—1272, mense iulio, ind. XV.

Patriarcha Iosephus iterum confirmat possessiones monasterii Novae Petras, etiam eas de tributis.

Ἐπιμνημα τῶν αὐτοῦ τὸ β'.

Πολλοὶ τισὶ καὶ τοῦτοις πάσιν ἐπαινετοῖς τοῦ φιλοθέου χα-
ρακτηριζομένοι καὶ τοῦ φυγῆς ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι τινα, ὃν ὁ μα-
κάριος ἔτρωσεν ἔρωσ θεοῦ, διὸ καὶ μοναὶ πολλαὶ παρὰ τῷ θεῷ ἐπ'
ἐκάστην αὐτῶν λούσης μιᾶς τινος ἀτραποῦ, καθάπερ ὡς εἰς ἀχείμα-
στον τὸ κατάνημα μιᾶ τινὶ τῆ τῶν φροντιστηρίων φροντίδι, καὶ
ταύτη τῶν ἄλλων οὐχ ἦττον τὸ πρᾶγμα τοῦτο γνωρίζεσθαι πέφυκεν,
ἐφ' ᾧ καὶ τοιοῦτος ἔρωσ φιλόθεος ἔτρωσε καὶ τὸν περιπόθητον γαμ-
βρὸν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, ἀγαπητὸν ἐν ἀγίῳ
πνεύματι υἱὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενέστατον Κομνηνὸν κῆρ
Νικόλαον Μαλιασηνὸν τὸν Ἄγγελον, καὶ τὴν τοῦτου σύζυγον, τὴν
περιπόθητον ἀνεψιᾶν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος,
γνησιωτάτην ἐν ἀγίῳ πνεύματι θυγατέρα τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐ-
γενεστάτην Κομνηνὴν κυρὰν Ἄνναν Δοῦκαιναν Παλαιολογίαν τὴν
Μαλιασηνὴν, διὸ καὶ μετὰ τοῦ θείου Δαυὶδ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα
κυρίου τιθέμενοι καὶ μακαρίους τοὺς ἐν αὐτοῖς κατοικοῦντας περὶ
σεμνείων δομήσεις ἡρχόληνται καὶ γίνεται τὸν τρόπον τοῦτον τῆ
χρηστῇ ταύτῃ συζυγίᾳ πᾶς ὁ χρόνος τῆς βιοτῆς φοχῆς ἐπιμέλεια
καὶ τὸν παρ' εὐαγγελίοις ἐκείνον ζηλώσαντες φρόνιμον, ὃς ἐπὶ τῷ
στερρῷ τῆς πέτρας τὴν οἰκίαν ἐπήξατο μένειν ἀνάλωτον, ταύτην δια-
νοούμενος καταιγίσαι τε καὶ ὑετοῖς καὶ τοῖς ποταμοῖς, ὀπηνίκα τοῦτοις
αἱ χαράδραι καὶ οἱ χειμῶνες παρείχον τὸ μαίνεσθαι καὶ παρασύρειν
πάσας γεφύρας καὶ ἄλλως κατακλύζειν, ἐπὶ τὸ ἀρραγῆς τῆς καθ'
ἡμᾶς ἀγιωστάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τὰς βάσεις τῶν τοιοῦ-
των μοναστηρίων τίθενται, τὸ μονιμώτερον τοῦτοις διανοούμενοι καὶ
τοῖς πατριαρχικοῖς κόλποις φέροντες ἐντιθέασιν, ὅπερ εἰδείμαντο μο-
ναστήριον, καὶ ὑπομνήμασιν αὐτὸ περιφράττουσι. θεδόμεται δὲ τοῦτο
τὸ πατριαρχικὸν μοναστήριον ἐν τῷ ὄρει τῆς Δρυανουβαίνης περὶ τινα
τόπον τοῦ Ἀρχοντίτζη καλούμενον ἐπ' ὄνομαι τοῦ τιμίου καὶ ἐνδό-
ξου προφήτου προδρόμου καὶ βακτιστοῦ Ἰωάννου, τῆς Νέας Πέτρας
τῆ μονῆ ἢ ἐπίκλησις. προσέρχονται καὶ γὰρ τῆ ἡμῶν μετριότητι

καὶ ὑπόμνημα ἐξαιτοῦνται, τὸ αὐτοκρατές καὶ αὐτοδέσποτον καὶ πάντη ἀνεπηρέαστον καὶ ἐλεύθερον ταύτη περιποιούμενον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν δρασσόμενοι τοῦ καιροῦ, ὡς ἂν μὴ παρωχηκός ὁ μετὰ μελος ἐλεύσεται ποτε ὑστερόν, διὸ καὶ προσέδραμον τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ ταύτῃ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα ἐξητήσαντο, γενναιότερον ἀντιπαλαμώμενοι τῇ τοῦ χρόνου κακοσχόλῳ ῥοπῇ. τί γοῦν ἐπὶ τούτοις ἡ μετριότης ἡμῶν; ὑπεραποδέχεται τούτους τοῦ εἰρημένου σκοποῦ καὶ τῆς χρηστῆς προαιρέσεως καὶ τέλει δίδωσιν, ἅπερ ᾔτησαντο, καὶ διορίζεται ἐν ἀγίῳ πνεύματι, μηδένα τῶν ἀπάντων παραποιῆσαι τι τῶν ἐνταυθοῖ γεγραμμένων, εἰ μὴ βούλεται ὁ τὰ τῷ θεῷ ἀφιερωμένα ἐκ ταύτης δὴ τῆς πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας ἀποσπῶν τῷ παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ἐκφωνηθέντι κανονικῶς φρικῶδες ἀφορισμῷ ἐαυτὸν καθυποβάλλειν καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ, ὡς τὰ τοῦ θεοῦ κοινῶν καὶ χεῖρας ἐπιβάλλον, ἐν οἷς δέδοται καὶ ἀνοσίους ἔργοις ἐπιχειρῶν, ὅπερ ἵνα μὴ συμβῆ τινι τῶν ἀπάντων, διαβεβαιούμεθα πάντας, τὸ εἰρημένον ἔσθ' ἑκ μὲν μοναστήριον πατριαρχικόν τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας τὸ ἐν τῷ ὄρει τῆς Δρυανουβαίνης ἐπὶ τῆς δεδομένης αὐτῷ ἐλευθερίας παντελῶς καὶ ἐξουσιασίας τελείας τε καὶ ἀνέσεως καὶ μηδὲν ἀποσπῶν τῶν προσαρμοσάντων τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας παρὰ τῶν ῥηθέντων κτητόρων αὐτοῦ τῶν μεγαλογενῶν βασιλικῶν προσγενῶν, τρισευγενῶν Κομνηνῶν, τοῦ τε Μαλιασηνοῦ κῆρ Νικολάου τοῦ Ἀγγέλου, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ, κορᾶς Ἄννης Κομνηνῆς Δουκαίνης Παλαιολογίνης τῆς Μαλιασηνῆς, τῶν οὐχ ἤτεον κατὰ ψυχὴν τρισευγενῶν ἢ κατὰ σῶμα, ἀλλ' ἵνα καὶ κατάδηλα εἴη τὰ τῇ δηλωθείσῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας προσκεκυρωμένα κτήματα, κατ' ὄνομα τῷ παρόντι ἐγράφησαν ὑπομνήματι τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ἤδη στιχηδὸν ἐξετέθησαν, ἃ καὶ ἔχουσιν οὕτως· τὸ ἐξ ἀγορασίας περιεληθὸν ἀμπέλιον τοῦ Μαρτίνου τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ καὶ περιοχῇ τοῦ Βελεστίνου διακείμενον καὶ ποσοῦμενον εἰς ὄλοκοτιναρέαν ἀλμυριωτικὴν μίαν. τὸ εἰς τὴν αὐτὴν τοποθεσίαν καὶ πλησίον αὐτοῦ ἀμπέλιον Νικολάου τοῦ Βάρδα, ἐξ ἀγορασίας καὶ αὐτὸ εἰς ὄλοκοτιναρέαν ποσοῦμενον. τὴν γονικὴν στάσιν τῆς Μελαγχρηνῆς Ζωῆς, τῆς θυγατρὸς τοῦ Συροποδίου Στεφάνου, ἅπασαν, ἧς τὸ μὲν πλεόν εἰς προσένεξιν δέδοται χά-

ριν ἀδελφάτου, τὸ δ' ἐλάχιστον καὶ εἰς πράσιν. αὕτη ἐν τῷ θέματι
 τῆς Δρουνουβαίνης διάκειται καὶ ἔχει οὕτως ἀμπελῶν μετὰ τῶν
 σύνεγγυς αὐτῇ ἀμπελοχωραφίων, περιβολίων καὶ ἐτέρων τριῶν χωρα-
 φίων τῶν ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Παλατίων καὶ ἐτέρου χωραφίου ἐν τῇ
 τοποθεσίᾳ τοῦ Παλατίου λίθου καὶ ἐτέρων ἀμπελίων δύο μικρῶν ἐν
 τῇ τοποθεσίᾳ καὶ αὐτῶν τῆς Δρουνουβαίνης καὶ δένδρου συκαμινέας
 καὶ οἰκημάτων δύο, ἅπερ ἅπαντα τὸ γεγονός ἐγγραφον παρὰ τῆς τοι-
 αύτης Ζωῆς πλατυκῶς διεξέρχεται. τὸ ἐξ ἀγορασίας περιελθὼν αὐτῇ ἀμ-
 πέλιον ἀπὸ τοῦ Κατζιδῶνῃ Ἰωάννου τὸ ποσοῦμενον εἰς ὀλοκοτιναρέαν
 ἀλμυριωτικὴν μίαν παρὰ τρίτον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Βελεστίνου. ἐξ
 ἀγορασίας ἑτέρα ὀλοκοτιναρέα ἐν τῇ αὐτῇ τοποθεσίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ
 αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κατζιδῶνῃ. τὸ ἐξ ἀγορασίας ἀμπέλιον ἀπὸ τοῦ
 ἀγίου Γεωργίου τῶν Καναλίων τὸ ἐν τῇ περιοχῇ μὲν κείμενον τοῦ Βε-
 λεστίνου, ποσοῦμενον δὲ εἰς ὀλοκοτιναρέας δύο. ἡ στάσις τοῦ Ἀρχον-
 τίτζη, ἐν ἣ καὶ τὸ μοναστήριον ἀνηγέρθη, καὶ ὑδρομολικὸν ἐργαστή-
 ριον, ἐξ ἀγορασίας καὶ αὐτὰ ἀπὸ τοῦ Ἀρχοντίτζη Μιχαήλ. τὸ τῆς
 Πορταρέας ἐπιλεγόμενον μοναστηρόπουλον ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεράγνου
 μου θεομήτορος τιμώμενον, πλησίον καὶ κατωτέρω τοῦ τοιοῦτου μο-
 ναστηρίου τοῦ Προδρόμου διακείμενον μετὰ πάσης αὐτοῦ τῆς περιο-
 χῆς καὶ νομῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ προσκαθημένων ἀνθρώπων, ὅπερ
 εἰς μετόχιον προσήρμυσται παρὰ τῶν κτητόρων τῇ τοιαύτῃ μονῇ.
 πάντα ταῦτα τὰ εἰρημένα ἐλεύθερα πάντη καὶ ἀτελῆ καὶ παντὸς
 βάρους καὶ ζητήματος καὶ ἐπηρείας παντοίας ἀνώτερα καὶ πάντη
 ἐξκουσάτα, καθὼς τὰ κρατήρια διαλαμβάνουσι ἐγγραφα καὶ τὸ
 παρὰ τῶν ἐποίκων τῆς Δρουνουβαίνης γεγονός καταθετικὸν τῆς ἐλευ-
 θερίας ἐγγραφον, πεπιστωμένα καὶ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκό-
 που Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ. ταῦτα πάντα ἀναπόσπαστα διαμένειν
 ἢ μετριότης ἡμῶν βούλεται καὶ παντὸς δημοσιακοῦ βάρους καὶ ἐπη-
 ρείας ἀπάσης ἐλεύθερα, καὶ παρεγγυᾶται ἐν ἀγίῳ πνεύματι παντὶ
 προσώπῳ δημοσιακῷ τε καὶ ἀρχοντικῷ καὶ τοῖς κατὰ καιροῦς ἀπο-
 γραφομένοις καὶ ἄλλην ἡντινασοῦν ποιουμένοις δουλείαν, ἐλεύθερα
 ταῦτα τηρεῖν καὶ τὴν μονὴν αὐτοδέσποτον καὶ ἀκαταδουλωτον, εἰς
 δόξαν μὲν τοῦ θεοῦ, εἰς σωτηρίαν ψυχικὴν ἑαυτῶν, ὃ γὰρ τὰ τῷ
 θεῷ ἀνατεθειμένα σφετεριζόμενος καὶ κοινῶν φρικτοῖς ἐπιτιμίαις τοῦ
 ἀφορισμοῦ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων καθυποβάλλεται. ὧν μὴ γένοιτο

μηδένα τῶν ἐντογχανόντων τῶν παρόντι πατριαρχικῶ ὑπομνήματι πεί-
ραν λαβεῖν, ἀλλὰ πάντας τῆς μελλούσης καταξιοθῆναι ζωῆς. παρεγ-
γυόμεθα δὲ ἐν ἁγίῳ πνεύματι καὶ τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀδελφοποθήτως
πνευματικῶς διαδεχομέναις τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀπ[αραποίητα]

τῶν πρὸ ἡμῶν)
καμιν βέβαια· οὕτω γὰρ εἶη βέβαιόν τι τῶν ἐν κόσμῳ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ
καὶ τὸ παρὸν ὑπομνημα τῆς ἡμῶν μετριότητος γεγονός ἐπεδόθη τῇ
διαληφθείσῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς Νέας Πέτρας τῇ ἐπ'
ὀνόματι τοῦ τιμίου προφήτου Προδρόμου τιμωμένῃ καὶ ἐν τῷ ὄρει τῆς
Δρυανουβαίνης διακειμένη, ἐγχαραχθέν κατὰ μῆνα ἰούλιον
τῆς παντεκαίδεκάτης ἰνδ. τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ
ἑπτακοσιοστοῦ ἑγδοηκοστοῦ ἔτους †.

*) *Excissas lineas tres.*

XIII. 6781—1272, mense decembri, ind. I.

*Patriarcha Iosephus confirmat monasterio Nouae Petrae possessionem prae-
diorum S. Nicolai Palirrhopati et S. Mariae Portarcae eimitque eas de po-
testate episcopi Demetriadis.*

Ἰπόμνημα τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου κυροῦ
Ἰωσήφ τοῦ γ.

Καὶ πρότερον μὲν οὐκ ἐνέλιπε τὸ τρισευγενὲς θεοφιλὲς ζεῦγος,
ὅτε δηλαδὴ περιπόθητος γαμβρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐ-
τοκράτορος, εὐγενέστατος Κομνηνὸς Ἄγγελος, ἀγαπητὸς κατὰ κύριον
υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Νικόλαος ὁ Μαλιασηνός, καὶ ἡ σύ-
ζυγος αὐτοῦ, περιπόθητος ἀνεψιὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐ-
τοκράτορος, εὐγενεστάτη Κομνηνῆ Παλαιολογίνα Δούκαινα, γνησιω-
τάτη κατὰ κύριον θυγάτηρ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κυρὰ Ἄννα ἡ Μα-
λιασηνῆ, μὴ οὐκ ἀγαθὰς προστιθέσθαι πράξεις ἐπὶ ταῖς παρὰ τῆς κατ'
ἄμφω εὐγενείας αὐτῶν ἀνεγερθείσαις θείαις πολλαῖς πολλαῖς μο-
ναῖς, αἱ τοῖς προβάσι τούτοις διαφόροις δικαιώμασιν ἀνάγραπτοι καθά-
ρυνες στήλαι τῶν ἐναρέτων ἔργων αὐτῶν προτίστανται. γὰρ μὴν καὶ
οὐδὲ νῦν ἐπαύσατο μὴ τῶν προτέρων ὁμοιοτρόπως ἀκόλουθα ἐκπλη-
ροῦν, μέντοι γε καὶ τὴν παρ' αὐτῶν δὴ τῶν Κομνηνῶν ἀνεγερθείσαν
ἐκ βάρων πρὸ χρόνων ὀλίγων σεβασμίαν πατριαρχικὴν μονὴν ἐν τῷ

ὄρει τῆς Δρυανουβαίνης περὶ τινὰ τόπον τοῦ Ἀρχοντίτζη καλούμενον ἐπ' ὄνόματι τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου τετιμημένην καὶ Νέαν Πέτραν ἐπικεκλημένην· βουλόμενοι ἐπιπλέον οὗτοι συστήσαι καὶ εἰς ἀβέτην ταύτην προαγαγεῖν, ἐπεὶ τὸν τῆ τοιαύτη τοῦ Προδρόμου μονῆ γειτονοῦντα θεοφιλέστατον Δημητριάδος ἐπίσκοπον εὖρον κεκτημένον ἀτημελήτους πάντη δύο μονὰς πλησιοχωρούσας τῇ δηλωθείσῃ πατριαρχικῇ τούτων τοῦ Προδρόμου μονῆ, ὧν ἡ μὲν μία πρὸς τὸ πρᾶνός περὶ τὰ δεξιὰ τῆς μονῆς ἴδρυται κατὰ τὸ κάτω τῆς Δρυανουβαίνης χωρίον καὶ ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Παλιρροκάτου τετίμηται, θατέρα δὲ πρὸς τὸ κάταντες περὶ τὸ εὐώνυμον τῆς μονῆς εἰς τὸ ἄνω χωρίον τῆς Δρυανουβαίνης τὴν κλήσιν ἀπόχουσα τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος, Πορταρέα δ' ἀβέτη τὸ ἐπώνυμον, ἡ δὲ μονῆ δεδικαίωται ἐφ' ῥηθέντι Κομνηνῷ τῷ Μαλιασηνῷ κορῷ Νικολάῳ καὶ πρότερον, ἅτε τοῦ πατρὸς τούτου ἐκείνου τοῦ μακαρίτου Κομνηνοῦ κοροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μαλιασηνοῦ, τοῦ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Κωνσταντίνου μοναχοῦ, καταφτεύσαντος ἐξ οἰκείων ἐξόδων τε καὶ ἀναλωμάτων τὸν ἐν ἀβέτῃ πολύπλευρον ἀμπελώνα τῷ τότε καὶ πολλὰ τῶν οἰκημάτων ἀνεγείραντος ἐν ἀβέτῃ, εἶτι δὲ πρὸς ἀναταλλαγὴν ταύτης πρὸς τὴν ἐπισκοπὴν Δημητριάδος ἀνθέτερα προσενέγκαντος, τὸν ἀμπελώνα δηλαδὴ τοῦ Ἀμμολοχέως καὶ τὰ τῶν ἁγίων Θεοδώρων χωράφια, ἐπεὶ ταῦθ' οὕτω καὶ ἀνελάβοντο, νῦν τὸ διαληφθὲν Κομνηνικὸν ζεῦγος τὰς διαληφθείσας δύο μονὰς δι' ἐκδοτηρίων ἐγγράφων ἐνοπογράφων οἰκειοχειρῶν τοῦ Δημητριάδος ὡς μετόχια ταύτας ὑποθετησομένας τῇ ῥηθείσῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ τοῦ Προδρόμου μονῆ, καθὼς τὰ τοῦ Δημητριάδος ἔγγραφα παριστάσει. κἀντεῦθεν ἤτήσαντο τοχεῖν καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος ὑπομνήματος πρὸς πλείονα τούτων βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν. ἡ μετριότης ἡμῶν εὖλογον τὴν τῶν εὐγενῶν Κομνηνῶν αἴτησιν διακρίνασα, διελθούσα δὲ καὶ τὰ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Δημητριάδος ἐκδοτήρια τῶν μονῶν ἔγγραφα δικαιώματα πρὸς αὐτοὺς, τὸ παρὸν κυρίως ὑπόμνημα ἐγχαράττει, δι' οὗ καὶ ἐν ἁγίῳ διορίζεται πνεύματι τῇ πρὸς θεοῦ δοθείσῃ μοι ἀποστολικῇ ἐξουσίᾳ δεσποτικῶς καὶ ἀθθεντικῶς, βέβαια μένειν καὶ ἀμετάτρεπτα τὰ τοιαῦτα τοῦ νῦν θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Δημητριάδος Μιχαὴλ τοῦ Παναρέτου ἔγγραφα δικαιώματα ἐπὶ ταῖς πολλάκις διαληφθείσαις μοναῖς καὶ ὡς μετόχια τυγχάνειν καὶ ὑπο-

κείσθαι ταύτας τας δηλωθείσας μονάς, ἤγουν τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ
 Παλιρροπάτου καὶ τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Πορταρέας ἀμε-
 τακινήτως, ἀμετατρέπτως, ἀναποσπάστως, ἀναλλοιώτως καὶ ἀδιασειστώ-
 ὑπὸ τὴν σεβασμίαν πατριαρχικὴν τοῦ Προδρόμου μονήν, μεθ' ὧν αὐταὶ
 κέκτηνται δικαίων καὶ προνομίων, ἤγουν ἀμπελώνων, χωραφιαίων το-
 πίων, γῆς ὄρεινης, πεδινής, νομαδιαίας καὶ τῶν ἐν αὐταῖς προσκαθημέ-
 νων τι νῶν Βλάχων καὶ λοιπῶν παροίκων, καθὼς τὰ ἐκδοτήρια ἔγγραφα
 τοῦ ἐπισκόπου Δημητριάδος διαλαμβάνουσι, καὶ ὅτι μετὰ παρέλευσιν
 τούτου τοῦ ἐπισκόπου καθέξει ἀπεντεῦθεν ἡ τοιαύτη πατριαρχικὴ
 τοῦ Προδρόμου μονὴ πάντῃ ἀπροφασίστως καὶ ἀδθεντικῶς τοὺς ἐν
 τῷ τόπῳ τοῦ Παλιρροπάτου προσκαθημένους πάντας, ὡς τὸ ἔγγρα-
 φον τοῦ Δημητριάδος δηλοῖ, μηδεὶς τὸ παράπαν μηδὲ ὀλιγωρῶς ἐπιχειρή-
 σοντος ἢ τοῦ νῦν ἐπισκόπου Δημητριάδος τοῦ Παναρέτου ἢ τοῦ μετ'
 αὐτὸν ἐπικηροχθησομένου Δημητριάδος ἢ κάλιν τοῦ μετ' ἐκείνον
 ἐλευσομένου ἢ τοῦ ἐσῦστερον ἢ ὅλως τοῦ καθεξῆς μετὰ πολλὰς καὶ
 δυσαριθμήτους ἡλίων περιδρομάς ἢ τοῦ τούτων ποτὲ μητροπολίτου
 Λαρίσης ἀνατρέψαι ἢ ἀθετῆσαι ἢ ὅλως παρασαλεῦσαι τὰ τοιαῦτα
 ἔγγραφα δικαιώματα καὶ τῆς πατριαρχικῆς τοῦ Προδρόμου μονῆς
 ἐξελεῖσθαι αὐτὰ, μὴ ὡς μετόχια ταύτης τογχάνειν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ
 ἀνα μέρος, οὔτε μὴν ποτὲ τῶν καιρῶν μετὰ θάνατον τῶν κτητόρων
 τούτων ἢ τῶν παιδῶν καὶ διαδόχων αὐτῶν ὅποσῃ τὴν ἀπόσπασιν
 τούτων καὶ τὴν ἀφαίρεσιν ἢ ῥηθείσα πολλάκις σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ
 τοῦ Προδρόμου μονῆ ἢ πρὸς πλείονα καθελκυσθῆ τοῦ τεταγμένου
 παρὰ τοῦ Δημητριάδος κανονικοῦ ζήτησιν· μόνας γὰρ λίτρας κηροῦ
 τέσσαρας τετόπωκε διδόναι ἢ τοῦ ἁγίου Νικολάου μονὴ καθ' ἕκα-
 στον χρόνον, ἢ δὲ τῆς Πορταρέας τρεῖς λίτρας κηροῦ τῶν τετάρων
 ἐπέλαττον, καθὼς τοῖς ἐκδοτηρίοις ἔγγραφοῖς ἐμπεριεῖληπται. διατη-
 ρηθεῖεν γοῦν τὰ ἐν ταύταις πάντα προβάντα ἔγγραφα δικαιώματα,
 καὶ ὡς μετόχια τῆς τοῦ Προδρόμου μονῆς καριστῶντα πάντῃ στερ-
 κτέα, βέβαια, μόνιμα, ἀμετάτρεπτα, ἀναλλοίωτα καὶ ἀμετακίνητα εἰς
 τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, εἰ μὴ βούλεται ὁ ἐπιχει-
 ρήσων μετατρέψαι ταῦτα ἢ πρὸς ἀθέτησιν ὅλως χωρῆσαι ἢ τοῦ τε-
 ταγμένου κανονικοῦ πλείονα ζήτησιν, κἂν ὅποιος ἄρα καὶ εἴη, πρὸς
 τῷ ἐπηρητημένῳ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος φρικῶδῃ ἀφορισμῷ καὶ
 εὐθύνῃ κανονικῆς ὑποστήσεσθαι καὶ καταδικῆς ἐκκλησιαστικῆς

πειραθῆσθαι ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ οἱ μεθ' ἡμᾶς τὸν πατριαρχικὸν οἰκουμενικὸν τόνδε τὸν θρόνον ἀναβησόμενοι, ἐν κυρίῳ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, στέρεουσὶ ταῦτα πάντα βέβαιά τε καὶ ἀδιάσειστα πάντῃ διατηρήσουσιν, εἴπερ καὶ τὰ παρ' αὐτῶν γενησόμενα στερκτέα μένειν ἐθέλουσι κατ' ἐκκλησιαστικὴν γὰρ ἀκολουθίαν καὶ συνήθη τάξιν ταῦτα πάντα προέβησαν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα τῆς ἡμῶν μετριότητος γεγονός ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῇ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου τῆς Νέας Πέτρας δι' ἀσφάλειαν αἰωνίζουσαν καὶ ἀνενοχλησίαν παντοίαν καὶ ἀναφαίρετον κυριότητα, προβάν κατὰ μῆνα δεκεμβρίου τῆς πρώτης ἰνδικτιώνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἑγβοηχοστοῦ πρώτου ἔτους †.

XIV. 6781—1273, mense augusto, ind. I.

Patriarcha Iosephus proficitur, praedium dictum Hesychesterium, subiectum monasterio Novae Petrae, esse stauropegium et exemptum de potestate episcopi Demetriadis.

Ἔτερον ὑπόμνημα τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου τὸ δ'.

Πολλῶν ἡμῖν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀναλόγως εἰς παράστασιν προτεθέντων τῶν θεοφιλῶν ἔργων καὶ πράξεων τῶν ὅσον ἤδη ῥηθησόμενων εὐγενῶν Κομνηνῶν, οὐχ ἤτεον καὶ τὸ νῦν τὰ κατ' αὐτοὺς παραστήσειε τὸ τοιοῦτον τρισυγενὲς κατ' ἄμφω ζεῦγος, ὃ τε περιπόθητος γαμβρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, γνησιώτατος κατὰ κύριον υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενέστατος Κομνηνὸς κῆρ Νικόλαος Βρούγγιος Μαλιασηνὸς δ' Ἄγγελος, καὶ ἡ περιπόθητος ἀνεψιὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, γνησιωτάτη κατὰ κύριον θυγάτηρ τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενεστάτη Κομνηνὴ κυρὰ Ἄννα Δούκαινα Παλαιολογίνα Φιλανθρωπηνὴ ἢ Μαλιασηνὴ, ἐξ αὐτῶν κρηπίδων καὶ βάθρων αὐτῶν τὰ προσόντα τοῦτοις οἰκοθεν ἀναλώσαντες πράγματα τὴν σεβασμίαν ἐδείμαντο πατριαρχικὴν μονὴν τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἑπάνω τοῦ τῆς Δημητριάδος ἕρους καὶ Νέαν Πέτραν ἐπικεκλημένην, ἣ δὴ κυρία μονὴ ὡς μετόχιον ἔσχε πρό τινος ἤδη μετρίου καιροῦ ὡς δωρεάν πρὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος τὸ εἰς τὸ κάτω χωρίον τῆς Δρουνουβαίνης ἐπὶ τὸ πλάγιον διακείμενον μονίδιον καὶ πρὸς ἀνατολᾶς ἀποβλέπον, ἐπ' ὄνοματι μὲν τῆς ὑπερά-

γνου μου θεομήτορος σεμνυόμενον, τὸ Ἰουδασθήριον δὲ παρὰ πᾶσιν ἐπωνυμούμενον, μεθ' ὧν ἀνέκαθεν δικαίων καὶ προνομίων ἐκέκτητο, ἀμπελώνων δηλαδὴ, γῆς ἀροσίμου καὶ λοιπῆς ἀπάσης χερσαίας, πρὸς δὲ καὶ τῶν προσκαθημένων ἐκείσε ἀνθρώπων, πλην δ' ἄλλ' ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον μονίδιον ἀρχήθεν μὲν ἦν ἐπὶ πατριαρχικῷ σταυροπηγίῳ ἀνιδρυμένον, καθὼς ὁμολογουμένως καὶ μεμαρτύρηται καὶ τοῦ κατὰ καιροῦ πατριαρχικοῦ μνημονεῖον ὀνόματος, ἀνέτω δ' ἐσῦστερον οὐ πρὸ πολλοῦ τετυχηκὸς τοῦ καιροῦ ὁ νῦν Δημητριάδος ἐπίσκοπος Μιχαὴλ ὁ Πανάρετος τὰς τοπικαῖς ἐκείσε περιστάσεις καὶ ἀνωμαλίαις τὸ μὲν πατριαρχικὸν ἐκείθεν ὄνομα τε καὶ σταυροπήγιον πᾶμπαν ἐξέωσε καὶ ἀπεσιώπησεν, ἀκανόνιστῳ θυναστείᾳ χρησάμενος, τὸ δ' οἰκτεῖον ἀντεστάξῃ καὶ ἐπεσφῆμησεν. ἡ μετριότης ἡμῶν, μὴ ἐνεγκοῦσα τὸ παράλογον τοῦτο καὶ ἀκανόνιστον ὄρημα καὶ τὸ ἐπιχειρήμα, τὸ παρὸν ἐγχαράττει σιγιλλιῶδες ὑπόμνημα, δι' οὗ δῆτα καὶ ἐν ἀγίῳ διορίζεται πνευματικῇ τῇ δοθείσῃ ταύτῃ θεόθεν ἀποστολικῇ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι, ὑπὸ τὴν εἰρημένην κυρίαν καὶ καθολικὴν μονὴν πατριαρχικὴν τὴν Νεάν Πέτραν ὡς μετόχιον εἶναι καὶ ὑποκεισθαι καὶ ὀνομάζεσθαι ἀναποσπάστως καὶ ἀδιασίστως τὸ τοιοῦτον Ἰουδασθήριον, μένειν δ' αὖ πάλιν ὡς πατριαρχικόν, καθὼς καὶ τὸ πρότερον, καὶ ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν περιωπὴν τελεῖσθαι καὶ τὴν διοίκησιν εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους· ὡς γὰρ δῶρον ἡμέτερον πατριαρχικόν τὸ τοιοῦτον Ἰουδασθήριον ἀπεχαρίσθη καὶ ὑπετέθη τῇ βῆθεισῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου τῆς Νεᾶς Πέτρας ἐπονομαζομένη, ἐφ' ᾧ καὶ οὐδαίς τις τῶν ἐπισκόπων Δημητριάδος, ἢ ὁ νῦν Μιχαὴλ ὁ Πανάρετος ἢ ὁ καθ' ἐξῆς κατὰ καιροῦ ἐπικηροχθησόμενος Δημητριάδος ἐπίσκοπος, αὐτε μὴν ὁ τούτων μητροπολίτης Λαρίσσης τολμήσει τὸ σύνολον ἀποσπάσαι τὸ τοιοῦτον μετόχιον τὸ Ἰουδασθήριον ἀπὸ τῆς κυρίας ταύτης πατριαρχικῆς μονῆς τῆς Νεᾶς Πέτρας καὶ ὡς ἴδιον ἀποκαταστήσαι ἢ ἐπιχειρήσασθαι ὅπως παρασιωπήσῃ τὸ κατὰ καιροῦ πατριαρχικὸν ὄνομα καὶ τὸ οἰκτεῖον ἀντεισενεγκεῖν, ἀλλ' οὐδ' ὅπερ ἐξωνήθη μολοτόπιον ἀπὸ τῶν ἐποικίων τοῦ ἐπάνω τῆς Δρουσουβαίνης χωρίου τοῦ κάτωθεν τοῦ ἀγίου Νικολάου τοῦ Σουλπᾶ καὶ προσετέθη τῇ Νεᾷ Πέτρᾳ παρὰ τῶν ἐσγενῶν βασιλικῶν προσγενῶν Κομνηνῶν καὶ κητόρων τὴν ἀθέτησιν σχολίη ποτὲ καὶ ἄλλον δεσπότην γνωρίσει· τῶν ἀρῶν γὰρ τὰς παλαμναίω-

τάτας τοῖς ἀθετηταῖς ἐπιτίθησιν ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ τὸν φρικώδη ταύτης ἀφορισμὸν, ἐφ' ᾧ διὰ τὰςδε τὰς ἀπειλάς καὶ τὸν βαρυσύμφορον φυγικὸν προκριματισμὸν ὄψιλλουσι στέργειν ἅπαντα ταῦτα πάντη ἀπαρασάλευτα, ἀναπόσπαστα, ἀμετάθετα, ἀμετάτρεπτα, ἀναλλοίωτα, μόνιμά τε καὶ βέβαια. ἐπὶ ταύτῃ γὰρ καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιδες ὑπόμνημα γεγονὸς κατὰ τὸν αὐγουστον μῆνα τῆς πρώτης ἰνδ. τοῦ ἑξαχισχιλίοστου ἑπτακοσιοστοῦ ἡγδοηκοστοῦ πρώτου ἔτους ἐπεδόθη πρὸς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσαν.

XV. 6783—1274, mense octobri, ind. IV.

*Patriarcha Iosephus iterum confirmat possessiones et iura monasterii Novae
Petrae.*

Ἐπόμνημα τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου κοροῦ
Ἰωσήφ τοῦ ε'.

Εἰς ἔπαινον ἑαυτῶν ἐπαίρουσι τὰ καλὰ, ἔστι δὲ τῶν πάντων οὐδεὶς, ὃς μὴ τοῦθ' οὕτως ἔχειν ἀπισχορήσαιο· τῶν εἰκότων γὰρ ἂν εἴη τογχάνειν τὰ τοῖς καλοῖς ἀντικείμενα τῆς ἴσης κατηγορίας καὶ εἰς τὴν ἀνάλογον μοῖραν αὐτὰ κατατίθεσθαι καὶ τὸ τοῖς καλοῖς δὲ ἀποδιδόναι τὸν εἰκότα λόγον καὶ ἦν αὐτόθεν εὐφημίαν ἐφέλλεται, συνेतὸν ἂν τις τοῦτο πράξῃσιν καὶ παρὰ πάντων τὸν ἔπαινον ἐφελκόμενον· καὶ γὰρ οὐκ ἔφθη τις ἐπαινέσας μίαν τινὰ τῶν ὕδων, αἱ πρὸς ἀρετὴν φέρουσι, καὶ πολλοὺς τοὺς ἐπειγομένους πρὸς αὐτὴν ἔσχηκεν. εἰ δ' ἄρα καὶ χωρὶς ὑποδειγμάτων φυγὴν, θεῖαν δὲ τινὰ μοῖραν ταύτην εἰκότως εἶποι τις ἂν ἀφ' ἐστίας, ὃ λέγεται, καὶ τοῦ ἑαυτῆς παραδείγματος νεύουσαν εἴβρι πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὸν κατ' ἀρετὴν βίον οὐκ ἀνωμάλως καὶ σχολιῶς, ἰσοτενῶς δὲ μᾶλλον καὶ ἀμετακλίτως ὀδεύουσαν, οὐ ζήλου κέντρον ἐνήσει ταύτῃ καὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν διανίστησι. πῶς γὰρ ἂν ἡ πάσαις ὀρμαῖς τὴν μακαρίαν καὶ εἰς οὐρανὸν φέρουσαν τρέχει τῶν τοῦ θεοῦ ἐντολῶν τοῦ παραθήξοντος ὀδεῖτο. ἐκείνη γὰρ ἑαυτὴν ἀκέντητον ἢ φησι Πίνδαρος, συντείνει πρὸς τὸ κατ' ἀλήθειαν ἀγαθὸν, ἀλλὰ τῷ μεινύοντι τὴν ἀρετὴν μόνον τὸ χρεῶν ἀπονέμει τὸν ἔπαινον καὶ τοὺς ἄλλους ὡς εἰς ἀρχέτυπον ἐκείνον ὄραν πείθει τε καὶ διανιστά. ἢ δὲ λόγος οὐκ ἄλλον ἔσχεν ὑπόθεσιν, πρὸς δὲ τὸν περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κρα-

τίσιος καὶ θεοστεφοῦς ἁγίου μου αὐτοκράτορος, ποθεινότατον οἶόν
 ἐν ἁγίῳ πνεύματι τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενέστατον ὄρα Κομνηνὸν
 κῆρ Νικόλαον Ἄγγελον Βρούνιον τὸν Μαλιασηνόν· ἀνὴρ γὰρ οὗτος
 ὡς εἶπερ τις εὐγενῆς καὶ Κόδρος φασὶν εὐγενέστερος καὶ οὐδενὸς
 ἤττων τῶν ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν· ὁ μόντοι τρόπος αὐτῷ θαυμάσιος
 οἶος καὶ μηδὲν ἐλέγχων τὸ γένος, μᾶλλον δὲ γε τούτῳ καταλληλό-
 τερος, ἀλλ' εἶδει καὶ ἦν ἐμελλε κοινωνὸν ἐλέσθαι τοῦ βίου, μηδενὶ
 τούτου τὰ γε εἰς περιφάνειαν καθυφίσθαι ἢ τοὺς τρόπους ἢ τὴν
 γνώμην ἢ τὴν εὐγένειαν. τοίνυν καὶ συνηλθεν ἄμφω τὰ γένη ἐκ τῆς
 αὐτῆς ὁ φασι τὰ περιφανῆ καὶ ὑπέρλαμπρα, καὶ ἡ σεμνοτάτη καὶ
 καλλίστη ἐν γυναιξί τὸν ἐν ἀνδράσι θαυμάσιον καὶ γενναῖον νομφίον
 ἐγνώρισε, καὶ ἔστιν αὕτη ἡ περιπόθητος ἀνεψιά τοῦ κρατίστου καὶ
 ἁγίου μου αὐτοκράτορος, γνησιωτάτη κατὰ πνεῦμα θυγάτηρ τῆς ἡμῶν
 μετριότητος, εὐγενεστάτη Κομνηνὴ κυρὰ Ἄννα Δούκαινα Παλαιολο-
 γίδα ἢ Μαλιασηνὴ, καὶ ὁ τρόπος ἴσος καὶ ὁμογνώμονες ἄμφω καὶ
 συνάφεια ψυχῆς ἐνταῦθα μᾶλλον ἢ σώματος· οὕτω γὰρ ἔσχε φιλο-
 νεϊκῶς τῆς ἐντολῆς ὑπεράρασθαι, ὡς οὐ μόνον βοηθὸν τούτῳ δοθῆ-
 ναι ταυτηνὶ κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ταῖς παρ' ἑαυτῆς εἰσηγήσει τοὺς
 ἀνδρα δοκεῖν τὰ κρείττω πρὸ τῶν ἄλλων αἰρεῖσθαι καὶ ὑψηλότερα·
 ἰνεῦσθαι ὁ βίος αὐτοῖς κεκαθαρμένος ἢ καθαιρόμενος καὶ τὰ ἑαυτῶν
 οὐχ ἤττων καὶ τῶν ξένων ἔστι, καὶ διὰ τῶν πενήτων διδῶσαι πάντα
 θεῷ καὶ ζῶσιν οὐχ ἑαυτοῖς μόνον, θεῷ δὲ τὸ πλεῖστον μέρος τῷ
 καθαρῷ τῶν παιδοτέρων ψυχῶν ἔραστῃ· τί δ' ἂν τις λέγοι τὴν με-
 τάθεσιν ὄλην, ἣν ὠδίνουσι πρὸς τὸν κύριον ὡς ὠδινήσαντας τούτους
 καὶ τεκεῖν πνεῦμα σωτήριον, ὃ δῆτα καὶ ἐπὶ τῆς γῆς μὲν ἀποκοπή-
 σουσιν, εἰς δὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐπουράνια τὸν τόκον ἀποθήσουσι
 καὶ προσάξουσιν, οὐ δὴ καὶ πᾶσα συντελεῖται πράξις καὶ ἡ τῶν πό-
 νων ἀντίδοσις ἄρχεται, ὁρφανῶν πατέρες, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ μακαρίου.
 Ἰὼβ ἀκούειν ἐθέλουσι· καὶ χωλοῖς εἶναι πόδες καὶ προΐστασθαι χη-
 ρῶν καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἀνάγκαις παντὶ τρόπῳ καταβάλλεσθαι τὴν
 βοήθειαν ὁσημέραι σπεύδουσι, καὶ ἡ θύρα τούτοις κατ' αὐτόν γε καὶ
 ἀδιδίς φάναι τὸν γενναῖον Ἰὼβ παντὶ παριόντι ἀνεώκται, καὶ νῦν
 τοῦτο δὴ τῶν καλῶν ἐξευρίσκουσι, νῦν δὲ ζηλοῦσι τοῦτο, καὶ ὁ ζῆ-
 λος ἐγγὺς καὶ τὸ παραδειγμα οὐχ ἑτέρωθεν, ἀλλ' ἀπ' ἑαυτῶν καὶ
 οὕτω τὴν πηγὴν ἔρωσιν ἰδεῖν θιγέτω τοῦ νόματος καὶ εἶπερ τινὶ

τὸν τοῦτου πατέρα γνῶναι οὐκ ἐξεγένετο, τὴν ἔμβριον εἰκόνα, τὸν
 υἱὸν δηλαδὴ βλέπω, καὶ τοῦ κατὰ ἀκοπὴν οὐ διήμαρτεν· οἶος γὰρ
 ἐκεῖνος ἀνθρώπων πάντων θαυμάσιος καὶ πολλὴν τὴν πρὸς θεὸν
 εὐσέβειαν ἐαυτῷ ἐπιμαρτορῶμενος ὁ μακαρίτης Κομνηνὸς κῆρ Κων-
 σταντῖνος Μαλιασηνὸς ὁ Βρυένκος, ἀλλὰ δείγμα πρὸς τοὺς ἄλλοις
 τοῦ θεικοῦ τοῦτου ἔρωτος καὶ ἡ ἐπάνω τοῦ ὄρους Δημητριάδος σε-
 βασμία πατριαρχικῆ μονῆ ἀνεγερθεῖσα βάθρων αὐτῶν τῇ θεοτόκῃ
 τῇ ἐπικαλουμένῃ Ὁξείᾳ Ἐπισκέψαι καὶ ἐπιχωρίως λεγομένη Μακρι-
 νίτση. ἀλλ' ἦν μὲν ἐκείνῳ ταῦτα καὶ τοῦ πρὸς θεὸν ἔρωτος γνῶ-
 ρισμα. ἦν δ' ἄρα καὶ τῷ υἱῷ χειραγωγία τοῦ κρείττονος, ναὶ μὴν
 καὶ τὴν φύσιν οὐ κατήσχυνε, μᾶλλον δὲ καὶ φιλοτιμότερον εἰς θεὸν
 ταύτη ἐχρήσατο, ὡς καὶ τὸ τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου χώραν ἔχειν εἰ-
 πεῖν καὶ τὸ δένδρον ἐπέγνωμεν ἀπὸ τοῦ καρποῦ. ἐζήλωκε μὲν ὁ οἶδος
 καὶ ἐν ἄλλοις τὴν πατρικὴν ἀρετὴν, καὶ οὐκ ἀγανακτήσει πατήρ ἐπι-
 παιδὶ βελτίστῳ καὶ ὑπερεβάλετο. ἀλλ' οἶον καὶ τοῦτο πρὸς τὸν πα-
 τέρα διημιλλήσατο. ἀνήγειρεν ἐκεῖνος τῇ θεομήτορι ναὸν περικαλλῆ
 καὶ οὐράνιον καὶ εἶπερ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖν ἔστι καὶ
 λέγεται ὁ θεός, ἀπαξιώσειεν ἂν ταυτηνὶ τὴν κατοίκησιν οὐδεπώποτε.
 ἀνήγειραν καὶ οὗτοι, ἡ θαυμαστὴ καὶ τρισευγένης σοζογία, ἐκ βά-
 θρων αὐτῶν ἀντικρῦ τῷ τοῦ φωτὸς λόχῳ τῇ πρὸ τοῦ λόγου φωνῇ
 τῷ Προδρόμῳ ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ ναὸν ἐρίζοντα πρὸς
 ἐκεῖνον ταῖς χάρισι καὶ εἰς μάνδραν ἀφώρισαν θατέρου γένους τῆς
 φύσεως. ἡ γὰρ πατρῷα τοῦτω μονῆ ἀνδρῶν ἐστὶν ὃ λέγεται μονῆ,
 οὐ μὴν γε μέχρι τοῦτου τὰ τῆς ἐφέσεως τοῦτω τῷ θαυμασίῳ ζεῖται
 ἀλλὰ διαγρηγοροῦσι καὶ τοῖς παλαιότεροις τῶν νέων τὸ ἑδραῖον προσ-
 επιγοῦνται καὶ τοῖς προσφάτοις καὶ νέοις τὸ τῶν ὄντων ἑδραῖον
 καὶ πάγιον, ἐνθεν τοὶ καὶ χρυσόβουλλοι λόγοι σεπτοὶ βασιλικοὶ τοῦ-
 τοις θεοσπίζονται καὶ ἔγγραφα προβαίνει διατάγματα, οἷς τυπούμεναι
 φυχαί, αἷς δὴ τισὶν ὁ κόσμος ἐσταύρωται καὶ αἵτινες σταυροῦνται
 τῷ κόσμῳ θεῷ ζήσουσι καὶ ταῖς μακαρίαις ἐλπίσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ
 τοιαύτῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου τῇ καὶ Νέα
 ἐπικαλουμένῃ Πέτρα τῇ καὶ εἰς γυναικειαν μάνδραν ἀφωρισμένην
 χρυσόβουλλον λογὸν θεῖον καὶ σεπτὸν τοῦ κρατίστου καὶ θεοστεφθοῦς
 ἀγίου μου αὐτοκράτορος ἐπορίσατο καὶ ὑπ' ὄψιν ἔθετο τῆς ἡμῶν
 μετριότητος καὶ ἐξητήσατο ταύτην ἀκολουθῶς τῷ σεπτῷ καὶ θεῷ

βασιλικῶ χρυσοβούλλῳ λόγῳ καὶ σιγιλλιῶδες ὑπόμνημα ταύτης πα-
 ρασχέσθαι αὐτῷ, ὡς ἂν μένοιεν ἀναπόσπαστα καὶ ἀδιάσειστα τὰ
 προσόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ πάντα κινήτα καὶ ἀκίνητα καὶ τὰ προ-
 κυρωθέντα παρὰ τῶν εὐγενῶν Κομνηνῶν καὶ κτητόρων ἐν αὐτῇ
 κτήματα, ἅτινά ἐστι ταῦτα τὸ γονικὸν αὐτοῦ κτῆμα ἢ ἐπάνω Δρου-
 νούβαινα εἰς τὴν ἀνεγέρθη καὶ ἡ μονὴ τῷ προδρομῷ ἢ καὶ Νέα Πέτρα
 λεγομένη. σὺν αὐτῇ καὶ ἡ κάτω Δρουανούβαινα μετὰ πάντων τῶν δικαίων
 καὶ προνομίων αὐτῶν, γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς, ἀμπελώνων καὶ χωρα-
 φίων [καὶ] μυλικῶν ἐργαστηρίων. τὰ τρία μετόχια ταύτης ἐν τῇ τοιαύτῃ
 Δρουανουβαίνῃ, ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος ἡ Πορταρέα, ὁ ἅγιος Νικόλαος,
 τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Παλιρροπάτου καὶ τὸ ἕτερον τὸ καὶ εἰς αὐτὸ εἰς
 ὄνομα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τιμώμενον καὶ λεγόμενον Ἰουχαστή-
 ριον, ὅπερ καὶ ὡς πατριαρχικὸν δωρεᾶν τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ
 τοῦ Προδρομοῦ πρὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος προσκεκώρωται μετὰ
 πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, γῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς,
 ἀμπελώνων καὶ χωραφίων, χειρσαίας γῆς καὶ τῶν προσκαθημένων
 ἐν αὐτῇ ἀνθρώπων καὶ παντοίων κινήτων καὶ ἀκινήτων πραγμάτων
 αὐτοῦ. τὰ ἐξ ἀγορασίας παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ καὶ κτήτορος περιελ-
 θόντα τῇ δηλωθείσῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ ἀμπέλια καὶ χω-
 ράφια, οἰκήματα καὶ περιβόλια καὶ δύο μυλικά ἐργαστήρια ἐν τῇ
 τοιαύτῃ Δρουανουβαίνῃ. ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τῷ Βελεστίνῳ ἐξ ἀγορα-
 σίας αὐτῷ περιελθόντα ἀμπέλια καὶ τὸ ζευγηλατεῖον τὸ ἐκ προσε-
 νέξεως περιελθὸν αὐτῷ, ἦγουν ἢ ἀρόσιμος γῆ τῶν Βραστῶν. ἐπειδὴ
 τοῖνον τὸ τοῦ κρατίστου καὶ θεοστεφοῦς ἀγίου μου αὐτοκράτορος
 σεπτὸν χρυσόβουλλον ὑπ' ὕψιν ἦλθε τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ εἶδει
 ἀκολούθως ἐπὶ τούτῳ προβῆναι καὶ σιγιλλιῶδες ὑπόμνημα ταύτης,
 μὴ παριδοῦσα τὴν τῶν εὐγενῶν βασιλικῶν προσγενῶν Κομνηνῶν
 καὶ κτητόρων αἰτησιν ἢ μετριότης ἡμῶν ὡς ἐπαινετὴν καὶ φίλην θεῷ
 τῇ παρὰ τοῦ παναγίου πνεύματος δοθείσῃ αὐτῇ ἀποστολικῇ ἐξουσίᾳ
 καὶ χάριτι διακελεύεται, ὡς ἂν πάντα τὰ προσόντα κτήματα τῇ τοι-
 αύτῃ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ προδρομικῇ μονῇ τῇ Νέᾳ Πέτρᾳ μόνιμα
 ἐλεύθερα, ἀνενόχλητα, ἀναπόσπαστα εἴη πάντη, ἀκαταζήτητά τε καὶ
 ἀναφαίρετα, πάσης καὶ παντοίας ἀμέτοχα ἐξουσίας καὶ διαστίξεως
 καὶ μηδεμίαν παρὰ τινος βλάβην ὑφίστασθαι ἢ ταύτην ἢ τὰ ἐαυτῆς
 κτήματα, ἦγουν τὸ γονικὸν κτῆμα τῶν Κομνηνῶν καὶ κτητόρων τὴν

ἐπάνω καὶ κάτω Δρυανούβαιναν μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, τῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς, ἀμπελώνων, χωραφίων καὶ μυλικῶν ἐργαστηρίων, τὰ τρία μετόχια ταύτης τὰ ἐν τῇ τοιαύτῃ Δρυανουβαίνῃ, ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος ἡ Πορταρέα, ὁ ἅγιος Νικόλαος, τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Παλιροπάτου καὶ τὸ ἕτερον τὸ καὶ αὐτὸ εἰς ὄνομα τῆς ὑπεράγνου Θεομήτορος τιμώμενον καὶ λεγόμενον Ψουχαστήριον, ὅπερ καὶ ὡς δωρεὰν πατριαρχικὴν ὀφείλει ἔχειν ἡ μονὴ τοῦ Προδρόμου ἀναφαίρετον πάντῃ καὶ ἀδιάσειστον εἰς τοὺς ἐξῆς καὶ διηγεκεῖς χρόνους μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, τῆς ὄρεινῆς καὶ πεδινῆς, ἀμπελώνων καὶ χωραφίων, χερσαίας γῆς καὶ τῶν προσκαθημένων αὐτῷ ἀνθρώπων καὶ πάντων κινήτων καὶ ἀκινήτων πραγμάτων αὐτοῦ, τὰ ἐξ ἀγορασίας περιελθόντα ἀμπέλια καὶ χωράφια τῇ σεβασμίᾳ μονῇ παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ οἰκήματα καὶ περιβόλια καὶ δύο μυλικά ἐργαστηρία ἐν τῇ τοιαύτῃ Δρυανουβαίνῃ, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τῷ Βελεστίνῳ περιελθόντα παρ' αὐτοῦ ἐξ ἀγορασίας ἀμπέλια τῇ μονῇ καὶ τὸ ζευγηλατεῖον τὸ ἐκ προσενέξεως περιελθὸν τῇ εἰρημένῃ πατριαρχικῇ μονῇ τῇ καὶ Νέα Πέτρα ἐπικαλουμένῃ, ἧγουν ἡ ἀρόσιμος γῆ τῶν Βραστῶν. ἐπειδὴ δὲ διελάμβανεν ὁ τοιοῦτος σεπτὸς καὶ θεῖος βασιλικὸς χρυσόβουλλος λόγος τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, ὅτι καὶ τὸ προγεγονὸς τῇ τῆς Μακρινιτίσεως σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ σεπτὸν καὶ θεῖον χρυσόβουλλον τῆς ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας ἐπιβεβαιοὶ καὶ ἐπικυροὶ, πρὸς δὲ ἐθέσπιζε καὶ μετὰ τὴν τῶν εὐγενῶν Κομνηνῶν καὶ κτητόρων παρέλευσιν, τὸν περιπόθητον υἱὸν αὐτῶν, ἀγαπητὸν υἱὸν ἐν ἁγίῳ πνεύματι τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενέστατον Κομνηνὸν κῆρ Ἰωάννην Ἀγγελλον Μαλιασηνὸν τὸν Παλαιολόγον κληρονόμον τέλειον εἶναι πάντων τῶν γονικῶν αὐτοῦ, ὅσα παρὰ τῶν γονέων αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν διαβαίνει, καὶ κτήτορα εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι τῶν μονῶν, τῆς τε οἰκοδομηθείσης παρὰ τοῦ μακαρίτου πάππου αὐτοῦ, τοῦ εὐγενεστάτου Κομνηνοῦ κῆρ Κωνσταντίνου Μαλιασηνοῦ Δούκα τοῦ Βροεννίου, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος μοναχοῦ Κωνσταντίνου, καὶ τοῦ εὐγενεστάτου Κομνηνοῦ κῆρ Νικολάου Μαλιασηνοῦ τοῦ Ἀγγέλου οἰκοδομηθείσης, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐπεὶ ταῦτα περιελάμβανε τὸ θεῖον καὶ σεπτὸν χρυσόβουλλον τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, ἀκολούθως διορίζεται καὶ ἐπισκῆπτοι ἢ

μετριότης ἡμῶν τῇ θεόθεν δοθείσῃ αὐτῇ ἀποστολικῇ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι, κληρονόμον εἶναι τοῦτον πάντων τῶν πατρικῶν αὐτοῦ καὶ κτήτορα εἶναι καὶ ἑνομαζεσθαι τῶν δύο μονῶν, ὧν ἀτέραν μὲν ὁ πάππος αὐτοῦ, καθὼς προείρηται, ἀνήγειρε, τὴν δ' ἑτέραν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τῷ βαπτιστῇ προδρόμῳ ἀνωκοδόμηκε καὶ Νέαν Πέτραν ὀνόμασεν. ὁ δ' εἰς τοῦτο τάλμης ἀφιζόμενος ἀποσπᾶσαι τι ἀπὸ τῶν τοιούτων σεβασμίων πατριαρχικῶν μονῶν, κἂν ὁποῖου ἄρα προσώπου καὶ ἀξιώματος εἴη, ὡς περᾶσθαι διασεῖν καὶ διαλύειν, εἰ ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ θεόθεν δοθείσῃ αὐτῇ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι ἐντέλλεται καὶ περιφρονητικῶς διατίθεται τῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος σιγίλλιδει ὑπομνήματι, οὗτος τὸ τοῦ θεοῦ μὴ ὄφαιτο πρόσωπον καὶ τὸν φρικῶδη ἀφορισμὸν ἐχέτω τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς μακαρίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος, πόρρω βεβλήσθω, καὶ εἴη τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν σταυρωτῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ μὴ εἴη τούτῳ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην ἑτέροις κατορθώμασιν ἀφανίζειν, καὶ πρὸ πάντων τῆς τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος πειραθεῖη ὀργῆς, καὶ μὴ εἴη τούτῳ ὁ βοηθῶν. Ὡς γὰρ εἰ κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ θεοσπίζει, μηδεὶς ἦτω ὁ παρακούων, ἵνα μὴ καὶ ὧν ἀπηριθμησάμην ἔνοχος εἴη, καὶ κληρονόμος τοῦ σκότους γενήσεται, ὡς ἀθετητῆς πατρικῶν διατάξεων καὶ ἀπονοίας ὄλος καὶ πρὸς τὰ θεῖα καὶ τὸν θεὸν ἀποθρασυόμενος· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιδες ὑπόμνημα τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ἐπεδόθη τῇ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ μονῇ τοῦ προδρόμου τῇ καὶ Νέα Πέτρα λεγομένῃ εἰς ἀσφαλείαν. ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη πρὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς τρίτης 158. τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἑβδοηκοστοῦ τρίτου ἔτους.

XVI. 6779—1270, mense decembri, ind. XIV.

Patriarcha Iosephus confirmat donationem praedii Rasusae, quam monasterio Macrinitissae fecit presbyter Theodosius.

Γράμμα σιγίλλιον τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου κυροῦ
Ἰωσήφ τὸ ε'.

[Conditor codicis sequenti acto haec praemittit prooemii causa:

*Ὁν τρόπον τοῖς βασιλεῦσι νόμος ἀνέκαθεν δέδεται, ἐκείνας τῶν